

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 276.

Piątek, 13 (25) Grudnia.

1868 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świątach uroczystych i Niedzielach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantor ch. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku, nie zwracają się. — We wszystkich co dotyczy Dziennika, należy się odnosić wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 5.

Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8. — Półrocznie rsr. 4. — Kwartalnie rsr. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnośzenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się. — Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnośzenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rsr. 9 kop. 20. — Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30. — Miesięcznie kop. 80.

PRENUMERATA NA DZIENNIK WARSZAWSKI w 1869 roku.

Objaśniając nasze ogłoszenie o prenumeracie, zamieszczone w poprzednich Numerach Dziennika, poczytujemy za potrzebne oznajmić:

Że prenumerata prowincjonalna przyjmowaną będzie tylko w Warszawskiej Ekspedycji Gazet, oraz na prowincji we wszystkich Urzędach Poczтовых (Kantorach) gubernjalnych i powiatowych, i to jedynie roczna, półroczna i kwartalna; wynosi ona:

na rok rs. 10.

„ 6 miesięcy 5.

„ 3 miesiące 2 k. 50.

Na te same zaś i poniżej wymienione terminy, prenumerata przyjmowana będzie tylko w Kantorze Głównym Dyrekcji obu Dzienników w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 487, po cenach następujących:

na 1 miesiąc rs. — kop. 85.

„ 2 miesiące „ 1 „ 70.

„ 3 „ „ 2 „ 50.

„ 4 „ „ 3 „ 35.

„ 5 „ „ 4 „ 20.

„ 6 „ „ 5 „ —

„ 7 „ „ 5 „ 85.

„ 8 „ „ 6 „ 70.

„ 9 „ „ 7 „ 50.

na 10 miesięcy rs. 8 kop. 35.

„ 11 „ „ 9 „ 20.

„ 12 „ „ 10 „ —

Pp. Prenumerotorowie z prowincji pragnący prenumerować Dziennik w Kantorze Głównym Dyrekcji, raczą nadsyłać wszelką prenumeratę na termin żądany wprost do Dyrekcji *franco*, z wyraźnym wypisaniem adresu.

Prenumerata miejscowa zostaje na rok 1869 też sama co w roku bieżącym, a mianowicie:

bez rozsyłania:

na rok rs. 8 —

„ 6 miesięcy 4 —

„ 3 miesiące 2 —

„ 1 miesiąc k. 67

Za odsyłanie do domu, dopłaca się miesięcznie kopiejek 5.

PP. Oficerowie oraz Urzędnicy cywilni, mogą prenumerować Dziennik Warszawski za pośrednictwem swych kasjerów, z rozkładem na raty, zwracając się wprost do Dyrekcji obu Dzienników.

SPIS RZECZY

DZIAŁ URZĘDOWY. — Najwyższy ukaz. — Ordery. — Monarsze podziękowanie. — Nominacje i zaliczenie. — Dodatek do pensji emerytalnej. — Wsparcie. — Warszawski komitet cenzury. — Kancelarja okr. nauk. warszawskiego. — Poczta warszawski. — Rada zarządz. tow. drogi żel. warsz.-wied.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — Telegramy. — Wiadomości telegraficzne. — Obożenstwa pasterskie. — Przedstawienie amatorskie. — Komitet towarzystwa resursy kupieckiej. — Kursa monet. — Konkurs na historję ospy ochronnej. — Otwarcie komitetu w ziemi wojska dońskiego. — Trzęsie-

gotuje się do ożywienia swojego repertuaru. Trzyaktowa komedia, tłumaczona z francuzkiego „Ja,” próbuje się w tej chwili, a ukaże na scenie niedługo. Są też i oryginalne sztuki na repertuarze przyszłości tej sympatycznej sceny.

Lecz, marzenia o przyszłości, zostawmy na stronie, a wróćmy do bieżących, spełnionych już faktów. Otóż, faktem spełnionym stało się przekonanie ogólne, że tragedia i drama, mają obecnie wielkie szanse powodzenia na scenie — widocznie publiczność warszawska lubi patetyczność, a może nawet smakowałaby i w koturnie starożytnym, gdyby go z pod togi jakiegoś Sofoklesowskiego bohatera wychodzący ujrzała... Ogromne powodzenie „Zbójców” Szyllera, tragedji na pełnionej wprawdzie duchem potężnym, lecz wymagającej do przedstawienia na scenie personelu złożonego z czterech przynajmniej artystów genialnych — takich jak Królikowski na przykład — wymownie świadczy o zapale publiczności do serjo dramatycznych utworów. Ileż bo i ilu, występującym w tej tragedji artystom brakuje przymiotów, nie już potrzebnych ale i koniecznych dla doskonałego jej przedstawienia?

Naprzykład, postać Karola Moora — tak potężna, choć excentryczna w dziele Schillera — jakiegoż wymaga aktor! Zbrodniarz i poeta, kochanek i tygrys, powinny mieścić się razem w charakterze tego zbójcy, który nie tyle człowieka, ile ideę całą przedstawia i piętnuje razem! Oceniając tę rolę, choćby już tylko z rutynowego punktu, zastanówmy się jakiego

nie ziemi. — Zamarznięcie portu. — Wypadki w Hiszpanji. — Austrja i ziemie słowiańskie. Zdanie o madiarach. — Znaczenie Dalmacji. — Węgry i żywił słowiański. — Sprawy galicyjskie — Prusy i Niemcy. Składki hanowerczyków. — Francja. Sytuacja polityczna — Zarząd Algierji. — Włochy i Rzym. Izba deputowan ch. — Turcja i ziemie słowiańskie. Podani greccy. — Zaprzeczenie. — Postawa Rumunji. — Portugalja. Zmiana gabinetu.

FEJLETON. — Teatra Warszawskie.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa,
dnia 12 (24) Grudnia.

Najwyższy ukaz z d. 27-go października r. b. nadający podpułkownikowi *von der Launitzowi*, posiadaczowi majoratu Luliszki w powiecie kalwaryjskim, w także posiadanie część folwarku Wójtostwo-Ostrów, w powiecie ostrowskim, z rocznym dochodem 47 rs. i część lasu z obrębu Jarząbek w leśnictwie Udrzyn z rocznym dochodem 225 rs., — zamieszczony był w wczorajszym (268 ym) numerze *Warsz. Dniw*.

Ordery. — Najjaśniejszy Pan, raczył udzielić w d. 25 listopada, dymisjonowanemu wice-admirałowi *Sokolnowi* 1, — order św. Stanisława 1 kl.; a w d. 2 grudnia, naczelnikowi 14-ej brygady saperów, generał-majorowi *Ulrychowi*, order św. Włodzimierza 2 klasy z mieczami nad orderem. (*Rus. Inw.*)

Monarsze podziękowanie. — Najjaśniejsza Cesarzowa, reskryptem z d. 21 listopada 1868 r. do kierującego IV wydziałem przybożnej kancelarji Cesarzskiej, tajnego radcy Świeczyna, jako honorowego członka rady opiekuńczej petersburskiej, oświadczając mu podziękowanie za gorliwe pełnienie obok właściwych swych obowiązków, zastępczo zarządu ośmiu zakładów naukowych w stolicy pod opieką Jej Cesarzskiej Mości zostających, raczyła przesłać mu w dowód Swego zadowolenia złotą tabakierę, ozdobioną brylantami, z portretem Jej Cesarzskiej Mości. (*Rus. Inw.*)

Nominacje. — Przez Najwyższy rozkaz w wydziale wojskowym, z d. 5 grudnia, mianowani zostali: naczel-

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Teatra Warszawskie.

Dnia 12 (24) grudnia.

W ciągu ostatnich dwóch tygodni, nie wiele sprawozdawczego materiału nastęrczyły nam dzieje scen tutejszych. Po odjeździe pani Modrzejewskiej, wysilone tak bardzo zajęcie publiczności dla teatru, a bardziej jeszcze wysilone jej kieszenie — odpoczęły ze szkodą kasy. Jednakże gorliwa dyrekcja postarała się niebawem ożywić taką apatję widzów: Dwa przedstawienia „Zbójców” Szyllera, i pierwsza reprezentacja wznowionej opery „Zampa,” przepełniły salę wielkiego teatru. Wkrótce potem, wystąpienie Żółtkowskiego i Panczykowskiego, w komedji Korzeniowskiego „Żydz,” takż sam sprawiło skutek, pomimo, że komedję tę, przeniesiono na wielką scenę... Nie ma najmniejszej wątpliwości, że publiczność z równymże zapałem tłoczyć się będzie na „Kupca Weneckiego” Szekspira, o którego niedalekiej reprezentacji, na scenie tutejszej — słyszymy. Oprócz tych nowości, czekają nas inne jeszcze, z dziedziny lirycznej, albowiem obecnie już artyści nasi, gotują się do wykonania ostatniej opery sędziwego Auber: „Pierwszy dzień szczęścia” — szczególnież zaś Filleborn, gdyż podobno na głosie tenora cała ta partycja spoczywa. Wiemy też, że i scena „Rozmaitości,” na której przez pewien przeciąg czasu nie było żadnej nowości —

to brzmienia głosu i jakiej w nim siły potrzeba aktorowi do wypowiedzenia niektórych scen — jakiej gry rysów, jakiego blasku w oczach, wymagają niektóre tam sytuacje! Doprawdy, zdaje się, że w jednym człowieku, bardzo utalentowanym nawet, nie może się pomieścić tyle przymiotów, ile ich potrzeba do znakomitego odtworzenia tej wzniosłej, choć jaskrawej kreacji... A postać Amalji — tej prawdziwie Szyllerowskiej piękności, co tak wymownie dopomina się o złote włosy, liljowe lica i głos uroczy tęskny do śpiewania starej rycerskiej ballady... czyliż ta postać, co jak zjawisko niebieskie, jak widmo honoru, jak miłość i żal. — jak rozpacz i kwiat tęsknoty wzrasta, kwitnie i więdnie na scenie... nie domaga się również genialnej przedstawicielki?.. Bo w roli Amalji, aktorce nie tylko trzeba być szyllerowską pięknością, według wzoru kepsacków angielskich, ale i bohaterką starożytnych „runów,” ale i żywym posągami, nie tracącym nigdy ani jednej draperji w sztuce, nie mającej ani pół gestu pospolitego. Gdzież więc szukać artystów zdolnych do utworzenia takiego aż kompletu? Wracając jednakże z hymnu do prostej powieści, czyli zstępując z idealnego do rzeczywistego przedstawienia „Zbójców” na tutejszej scenie, dodać tu winniśmy, iż pod czas ostatniej reprezentacji tej tragedji, z powodu nagłej niedyspozycji p. Wł. Szymanowskiego, zastąpił go w roli, młodego Rolle’a, pan Kwieciński, brat naszej miłej Wioletty — przybyły tu ze Lwowa, z zamiarem debiutowania na tej scenie, która go pierwotnie wzorem swoim i szkołą dra-

nik 9-ej dywizji piechoty, generał-lejtnant *Olszewski* — naczelnikiem 15-ej dywizji piechoty, a pomocnik naczelnika 9 dywizji piechoty, generał-major *Jordan* — dowodzącym tą dywizją.

Nominacje. — Zaliczenie. — Przez Najwyższy rozkaz w wydziale wojskowym, z d. 7 grudnia, mianowani zostali: zostający do szczególnych poleceń przy sztabie okręgu wojennego warszawskiego, kapitan *Christiani* — pełniącym obowiązki starszego adjutanta, a sztabs-kapitan *Bachmatow* — do poleceń przy tymże sztabie; starszy adjutant sztabu 4-ej dywizji piechoty, kapitan *Skarzyński* — pomocnikiem starszego adjutanta sztabu okręgu wojennego warszawskiego. Senator, liczący się w piechocie armii, generał-lejtnant książę *Liwen*, zaliczony został do moskiewskiego pułku gwardji, z zachowaniem godności senatora. (*Rus. Inw.*)

Dodatek do pensji emerytalnej. — Najjaśniejszy Pan, w d. 11 października r. b. Najwyżej przychylił się raczył do wyznaczenia nauczycielowi gimnazjum realnego warszawskiego i instytutu Aleksandryjsko-Marjańskiego, asesorowi kolegialnemu Ignacemu *Boczylińskiemu*, przy uwolnieniu go ze służby, pensji, oprócz 250 rs. przypadającej podług przepisów emerytalnych Królestwa, dodatkowej w ilości 550 rsr. rocznie, z funduszu przeznaczony budżetem Królestwa na pensje tytułem nagród udzielane.

Wsparcie. — Na podaną przez byłego nauczyciela szkoły elementarnej kaliszkiej *Wyszyńskiego* prośbę o wsparcie na wychowanie wnuka jego Komorowskiego, Najjaśniejszy Pan, przez wzgląd na biedny stan proszącego, oraz na podeszłe lata pozbawiające go środków utrzymania i wychowania wnuka swego, Najjaśniejszy Pan, przychylił raczył *Wyszyńskiemu* wsparcie na lat trzy, po trzydzieści rubli rocznie, z zachowaniem proszącemu, po upływie tego terminu prawa do ponowienia prośby o wyznaczenie na dalsze wychowanie Komorowskiego odpowiednich do okoliczności środków. (*Okólnik zarządu okr. nauk. warsz.*)

Warszawski Komitet Cenzury. — Przez rozporządzenie Generał-Feldmarszałka Namiestnika w Królestwie Polskiem z dnia 5 (17) grudnia r. b., młodszy cenzor warszawskiego komitetu cenzury, asesor kolegialny *Ignacy Rogalski*, na własne żądanie uwolniony został ze służby, z powodu choroby. Przez także rozporządzenie z dnia 10 (22) grudnia r. b., spadły z etatu tłumacz b. komisji rządowej oświecenia publicznego, dymisjonowany podpułkownik jenerałnego sztabu *Stanisław Strojnowski*, mianowany został pełniącym obowiązki młodszego cenzora tegoż komitetu.

Kancelarja Okręgu Naukowego Warszawskiego podaje do wiadomości powszechnej, iż obecnie wakuje stypendjum z zapisu niegdy *Augusta Wolfa*, b. Nauczyciela b. Szkoły Rabinów w Warszawie po rubli 148 rocznie, dla niezamożnego studenta, wyznania chrześcijańskiego, Wydziału Lekarskiego Szkoły Głównej Warszawskiej. Kandydaci posiadający prawo i pragnący ubiegać się o powyższe stypendjum, winni zanieść podanie do JW. Rektora Szkoły Głównej Warszawskiej.

Pocztamt Warszawski ma honor podać do wiadomości publicznej, że poczta z Petersburga, odebrana została w Pocztamcie: w dniu 10 (23) b. m. o godzinie 6 min. 15 po południu.

Rada zarządzająca towarzystwa drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej zawiadamia posiadaczy akcji, że na zasadzie § 43 ustawy zarządziła przedpłatę na poczet dywidendy roku 1868 w wysokości 2½ % czyli rs. 1 kop. 50 na każdą akcję. Takowa przedpłata uiszczana będzie w czasie od dnia 21 grudnia (3 stycznia) 1868/69 do dnia 3 (15) stycznia 1869 r. w Warszawie w kasie gl. dróg żelaznych; w St. Petersburgu u domu *Sterky i Syn*; w Wroclawiu u Zjednoczenia Bankowego Śląskiego; w Berlinie u domu *Feig et Pinkus*; w Amsterdamie u domu *Lippmann Rosenthal et Comp.*; w

matyczną kształciła. Otóż młody aktor, w przedstawieniu tej zastępczej, podrzędnej zresztą roli, okazał próbki zdolności rzeczywistych. Ma on wkrótce podobno wystąpić w dramie „Montjoye”, gdzie już nie równie większe do po. isu zastanie pole. Sądźmy bowiem że pan K. grać będzie rolę syna barkiera, gdzie są dwie sytuacje prawdziwie dramatyczne.

Lecz dość już o rozbójnikach lądowych — przejdźmy do korsarza — „Zampy”, obok którego, śpiewała ostatnim razem, pani *Müncheimer*. Wzniesienie tej prześlicznej partycji, na tak lichem owiniętej librecie, przypadło i bardzo nawet, do gustu publiczności — a wykonanie jej, pomimo niektórych mniej przyjaznych okoliczności, powiodło się dobrze. Pani *Müncheimer* oddała rolę *Kamilli* jak śpiewaczka ukształcona i muzykalna — potrzeba jej tylko wzmocnić ekspresję w głosie i wyrobić akcję — a stanie się użyteczną dla opery naszej artystką. *AL.*

Bruseli u domu *Brugmann Synowie*; w Frankfurcie nad Menem u domu *J. Weiller Synowie*; w Krakowie u domu *Antoni Hölzel*; a to za złożeniem właściwych kuponów. Kuponny przedstawione być powinny przy specyfikacji porządkiem numerów ułożonej i podpisanej.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

**Warszawa,
dnia 12 (24) Grudnia.**

Z powodu zmian zaprowadzonych w gabinecie tujleryjskim, które dotąd stanowią przedmiot zajęcia dzienników paryskich, *La France* zamieszcza artykuł o położeniu obecnem Francji, i powiada, że polityka cesarza Napoleona jasno i dobitnie wyraziła się wewnątrz przez program z dnia 19 stycznia, zewnątrz zaś przez tylokrotne wynurzenia świadczące o stałym postanowieniu utrzymania pokoju. Lecz roztrząsając dalej, dziennik ten uznaje, iż w czynach nie okazywała się taka stanowczość jak w słowach. Kiedy kto tak jak cesarz Napoleon bierze inicjatywę do utrwalenia swobody, powinien śmiało postępować po obranej drodze i powinien z jednakową energią zniechęcać tak namiętności rewolucyjne, jak i opór reakcyjny. Jeżeli władza okazała swą siłę przeciwko bezładowi, nie okazała dostatecznej swej sympatji do swobody i reakcja miewała chwile, kiedy zdawała się być pewna zwycięstwa. Według *La France*, ostatnia zmiana gabinetu ma na celu okazanie bezskuteczności wszelkich usiłowań reakcyjnych. Co do polityki zagranicznej, wszystkie pokojowe zapewnienia nie potrafiły wlać zaufania w opinję publiczną, dla uspokojenia której według *La France* nie dość jest wzajemnych pokojowych oświadczeń udzielanych łącznie z rujnowaniem się na ogromne uzbrojenia, ale trzeba aby rządy przystąpiły śmiało do uregulowania wszystkich kwestij prawa międzynarodowego i równowagi politycznej w Europie, jakie powstały od 1815 roku. Innemi słowy dziennik ten wraca do ulubionej myśli kongresu powszechnego, która również teraz jak i przedtem nie ma widoków urzeczywistnienia się.

Parlament włoski odrzucił wniosek swej komisji, żądający zawieszenia wypłat procentów od przejętej przez królestwo włoskie części długu papieżkiego, a jednocześnie gabinet włoski robił wielkie starania w Rzymie w celu wyjednania złagodzenia wyroku skazującego *Ajanięgo* i *Luzzięgo* na karę śmierci. Nuncjusz papieżki w Madrycie przesłał do Rzymu wstawienie się w tym samym duchu. Trybunał „*Sacra Consulta*” otrzymał w istocie rozkaz przejrzania procesu tych dwóch skazanych, po świętach Bożego Narodzenia, lecz czy to nastąpiło za staraniem włoskiego, czy też rządu hiszpańskiego niewiadomo; ten ostatni rząd obecnie nie jest w Rzymie *en odeur de sainteté*, gdyż na ostatnim tajnym konsystorzu papież ubolewał nad niebezpieczeństwami, na jakie narażony jest kościół przez ostatnie wypadki w Hiszpanji, a szczególniej opłakanem uznawał zniesienie jedności wiary w Hiszpanji, której stanowiła ona sławę.

Wybory do *ayuntamientos*, czyli rad municypalnych w Hiszpanji zostały już tam ukończone, i z małemi wyjątkami odbyły się spokojnie, ogólny zaś ich rezultat, o ile dotąd wiadomo, wypadł na korzyść stronnictwa monarchicznego - konstytucyjnego. Stronnictwo republikańskie widząc swą słabość, zaczyna za pomocą swych organów, jak *Igualted* i *Revolucion*, uskarżać się na samowolne postępowanie rządu, i sądzą, że może zdarzyć się pojedyncze zbrojne wybuchy tego stronnictwa, które jednak nie zdolają przeszkodzić rządowi tymczasowemu w przeprowadzeniu jego programu. Tymczasem kwestja kandydatury do tronu staje się coraz żywszą. Za kandydaturą księcia *Montpensier*

przemawia dziennik *Correspondencia*, który już bronił jego postępowania podczas powstania w Kadyksie. Madrycki dziennik *Amigo del Pueblo* donosi jednak, iż na naradzie rządu tymczasowego, kandydatura tego księcia odrzucona została większością jednego głosu. Stronicy *Don Karlosa* usiłują popierać jego kandydaturę za pomocą broszur z Paryża. Trzeci z wymienianych kandydatów, książę *Carignan*, osobiście ma się udać do Madrytu, dla zbadania stanu rzeczy.

W sprawie grecko-tureckiej należy zaznaczyć, że kiedy większość dzienników, a nawet i *La France* potępiła jako przeciwnie prawu narodów, rozporządzenie Porty, nakazujące wydać się z jej terytorjum wszystkim poddanym greckim, z zagrożeniem, że będą uznani za poddanych tureckich, jeżeli nie zdołają się wynieść w określonym terminie, *Patrie* zdobyła się na odwagę bronięcia tego rozporządzenia, uznając je za zgodne z traktatami, a prawo Porty do wydania go za niewątpliwie.

Z Nowego-Jorku donoszą, że Hiszpanja i państwa południowo-amerykańskie zgodziły się na przyjęcie pośrednictwa Stanów Zjednoczonych; wiadomość zatem podana przez *La France* o pojednaniu Hiszpanji z republiką Chili, i o otwarciu portów tej ostatniej dla statków hiszpańskich, była przedwczesna.

Telegramy

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Konstantynopol, 23 (11) grudnia. *Hobbart-pasza* przesłał zawiadomienie do Syry, iż ma pokojowe instrukcje, i domaga się tylko, aby parowiec francuzki i austriacki okręt wojenny, odprowadziły statek *Enosis* do portu pirejskiego do osądzienia.

Ateny, 23 (11) grudnia. Rząd żąda kredytu 100,000 milionów drachm i nadzwyczajnego poboru. Porty *Poros* i *Patras* będą obwarowane.

Trj est, 23 (11) grudnia. Przybył tu książę Czarnogóry i wyruszył w dalszą podróż do Petersburga.

Wiedeń, 23 (11) grudnia. Wiedeńska *Die Presse* powiada, że Rosja popierana przez Prusy, zaproponowała konferencję; Austria i Włochy gotowe są na to przystać.

(*Correspondenz Bureau.*)

Wiadomości telegraficzne.

* **Bukareszt, 19 (7) grudnia.** Porta wezwała rząd rumuński, ażeby wydał z księstw dunajskich poddanych greckich, znajdujących się tam obecnie. Książę *Karol*, opierając się na swych prawach i na zasadzie neutralności, dał odpowiedź odmowną. Konsulowie mocarstw zagranicznych poprą u swych rządów to postanowienie gabinetu rumuńskiego. (*Ajencia tel. ruska.*)

* **Bukareszt, 20 (8) grudnia.** *Romanul* powiada, że rząd turecki powoduje się w swych teraźniejszych czynnościach natchnieniami udzielanymi przez hr. *Beusta*. (*Tamże.*)

* **Peszt, 22 (10) grudnia.** Śledztwo sądowe wytoczone osobom, które brały udział w demonstracji blaserdofskiej, zostało wstrzymane. Zwołanie sejmku wkrótce ma nastąpić. (*Cor. Bür.*)

* **Konstantynopol, 22 (10) grudnia.** Z powodu zerwania stosunków dyplomatycznych, Porta zawiadomiła rządy w Bukareszcie i Belgradzie o przedsięwziętych przez nią środkach. Dotychczas nie nadeszła jeszcze żadna odpowiedź. (*Tamże.*)

* **Paryż, 21 (9) grudnia.** Przy wyborach na deputowanego w departamencie *Manche* (w miejsce *Havin'a*), *Auvray* uzyskał 14,192 i *Kergolay* 3,662 gło-

sów (obaj kandydaci dynastyczni). Kandydaci opozycji Leuvel i Foubert uzyskali: pierwszy 6,293, drugi zaś 4,943 głosy. Liczba wyborców zapisanych wynosiła 29,172. Musi się jeszcze odbyć wybór ściślejszy. Choroba margr. de Moustier pogorszyła się. (Wolff's T. B.)

* **Florencja 21 (9) grudnia.** Na dzisiejszym posiedzeniu izby deputowanych, przy rozprawach nad budżetem tymczasowym, minister skarbu powstawał na wniosek komisji, ażeby zawieszoną została wypłata rat długu papieżkiego. Po długich rozprawach, wniosek komisji został odrzucony 211 głosami przeciw 111, propozycja zaś rządowa przyjęta została 201 głosami przeciw 58. Następnie izba odroczyła się do 12 stycznia. (Tamże.)

* **Rzym, 21 (9) grudnia.** Na odbytym niedawno konsystorzu tajnym, papież wyraził ubolewanie co do niebezpieczeństw zagrażających kościołowi z powodu ostatnich wypadków w Hiszpanji, i oświadczył, że godnem jest pożałowania głównie ustanie jedności wiary, która stanowiła dotąd chwałę Hiszpanji. (Tamże.)

* **Rzym, 21 (9) grudnia.** Trybunał sacra consulta otrzymał rozkaz przejrzenia po świętach Bożego Narodzenia procesu Ajaniego i Luzziego. (Tamże.)

* **Berlin, 22 (10) grud.** N. Preus. Z. pisze o zajęciu turecko-greckiem: Ultimatum tureckie zredagowane jest tonem tak imponującym, że żadne mocarstwo nie mogło okazać się skłonem do zalecania natychmiastowego przyjęcia go w Atenach, pomimo, iż wszystkie mocarstwa doradzają ustępstwa. Nie widzimy jeszcze żadnych śladów ustępstw, z drugiej zaś strony interwencja wielkich mocarstw nie przybrała jeszcze formy stanowczej. Artykuł kończy się tak: Ufamy jeszcze w pokojowe załatwienie umyślnie wywołanego sporu, lecz nie możemy ukrywać, że załatwienie to staje się z każdym dniem trudniejszym, zwłaszcza, że słusznie czy niesłusznie, wynika wątpliwość co do jednogodności wielkich mocarstw. (Tamże.)

* **Drezno, 9 (21) grudnia.** Dresdner Journal ogłasza telegram z Paryża, donoszący, że bezzasadną jest wiadomość, jakoby margrabia Chateau Renard miał być mianowany w miejsce barona Forth-Rouen posłem francuskim w Dreźnie. (Tamże.)

* (Nabożeństwo tak zwane pasterkie) wraz z jutrznią przy nadchodzącej uroczystości Bożego Narodzenia, we wszystkich kościołach warszawskich, odprawiać się będzie w porze nocnej z dnia 12 (24) na 13 (23) grudnia r. b., a mianowicie od godziny 10½ wieczorem do godziny 1-ej po północy.

* (Przedstawienie amatorskie). Wczoraj, jak donosiliśmy poprzednio, w sali ruskiego klubu dane było przedstawienie amatorskie na korzyść Mikołajewskiej ochrony dla dzieci żołnierskich. JW. Jenerał-Feldmarszałek raczył znajdować się na tem przedstawieniu, na które wszystkie miejsca były rozchwyte. Nie potrzebujemy dodawać, że amatorowie wypełnili swe role z jak najartystyczniejszym wykonaniem.

* (Komitet towarzystwa resursy kupieckiej). Zawiadania członków towarzystwa, że w resursie kupieckiej, d. 19 (31) b. m. to jest: we czwartek, o godzinie 10-ej wieczór, danym będzie bal, sylwestrowym zwany, dla członków z familją, i dla zaproszonych przez tychże gości, na którym po północy, będzie kolacja składkowa; na pomieniony bal bilety wydawane będą w resursie, w dniach 16 (28), 17 (29) i 18 (30) od godziny 4-ej po południu do 8 w wieczór; a d. 19 (31) od godziny 10-ej rano, do 2-ej po południu, przyczem, zapisywać się można na wieczórę wspólną, za oddzielnymi biletami.

* **Kursa monet zagranicznych w Warszawie.**

Za talar wczoraj	rs. 1 kop. 9	dzis r. 1 kop. 9½
Za frank	" " 28	" " 29.
Za złoty reh.	" " 61	" " 61½.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowa o źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

* (Konkurs na historję ospy ochronnej). Szczepienie ospy ochronnej wprowadzone zostało w Rosji w r. 1768; Cesarzowa Katarzyna II kazała zaszczepić ospe sobie i następcy tronu. W tym roku upłynęło sto lat od tego ważnego aktu, a gazeta *Golos* podaje pogłoskę, że na obchód tej rocznicy ma być ogłoszony międzynarodowy europejski konkurs na napisanie historii tego wynalazku, z wskazaniem najpewniejszego sposobu szczepienia ospy ochronnej; rozprawy będą przyjmowane we wszelkich najwięcej używanych językach europejskich i za najlepszą z nich przyznane będzie premjum 3,000 rs. (Birz. Wied.)

* (Otwarcie komitetu w ziemi wojska donskiego). Don. Wiest. donosi, że 19 listopada otwarty został w wojsku donskim komitet ziemskich powinności i oddzielny urząd mający załatwiać czynności wbrew ustawy o ziemskich powinnościach. Po odprawieniu zwykłego nabożeństwa i modłów o długie lata dla Cesarza i domu Monarszego, prezes komitetu, nakazny ataman wojska, M. Czertkow, miał do obecnych mowę, poczem komitet przystąpił do swych czynności.

* (Trzęsienie ziemi). Odes. Wiest. donosi, że dnia 15 listopada, o godzinie 10 minut 57 wieczorem, w Kiszyniewie dły się uczucie trzy mocne wstrząśnienia ziemi, trwające 37 sekund. W niektórych starych domach trzęsienie ziemi zrzuciło małe uszkodzenia. W Kiszyniewie już po raz drugi miało miejsce trzęsienie ziemi: pierwsze było 1 listopada o godzinie 9 minut 34 z rana i trwało 8 sekund. Starzy ludzie twierdzą, że trzęsienie ziemi w Kiszyniewie zwykle zapowiada mrozy, wszelako od pierwszego trzęsienia ziemi (1 listopada) trwa powietrze dzdyste, pochmurne i prawie bez mrozów.

* (Zamarznięcie portów). Do Odes. Wiest. piszą z portów azowskich: „Przystań taganrogska w d. 11 listopada pokryła się lodem, i ruch w niej ustał. Przystań mariupolska 12 listopada pokryła się lodem i żegluga ustała”.

Wypadki w Hiszpanji.

* **Madryt, 20 (8) grudnia.** Telegram gubernatora Saragossy donosi, że w Remolinos pod d'Ejea de los Caballeros pobili się z sobą dwa stronnictwa tej wioski. Wysłano na miejsce bójki kompanję żołnierzy z deputowanym prowincji. Bójka nie miała w sobie nic politycznego. Reszta prowincji jest spokojną. (Cor. Hav. Bul.)

* **Madryt, 21 (9) grudnia.** Gaceta de Madrid ogłasza telegramy z Alicante z dnia 19 i 20 donoszące, że wczorajszego dnia w Pego z powodu wyborów zaszły rozruchy, które nie miały wielkiego znaczenia. Porządek został przywrócony. W Alicante i na prowincji nie nowego nie zaszło. Telegramy z Burgos z d. 19 i 20 mówią, że wybory odbywają się bez ożywienia. W trzech wioskach zaszły bójki bez charakteru politycznego. Reszta prowincji spokojna. Telegramy z Malagi i Oreuse donoszą, że w kilku miejscach zaszły rozruchy bez znaczenia. Telegram z Lago z dnia 20 powiada, że w Savenao wybory zostały zawieszone przez alkada i głosowanie odroczone. Buletyny zostały spalane. Tymczasowy prezes prezydium dostał kamieniem w głowę. Sąd prowadzi śledztwo. Telegram z Zamora donosi, że miały tam miejsce rozruchy, które energicznie zostały przytłumione. Aresztowano jedenastu przewodców; nakazano rezbrowienie; milicja i władza miejscowa działały wspólnie. (Cor. Hav. Bul.)

* **Madryt, 21 (9) grudnia.** Dekret ministra spraw wewnątrznych stanowi, że wnoszenie sum depozytowych w bonach skarbowych, staje się dla administracji miejskich i prowincjonalnych obowiązkiem w terminie 30-tu dni. — Dziennik *Estandarte* ogłasza broszurę karlistowską wydrukowaną w Paryżu, oraz odezwę do żołnierzy i marynarzy hiszpańskich, ażeby oświadczyli się na korzyść Karola VII. — Podług *Imparcial*, wybory municypalne w Kadyksie odroczone zostały dla tego, że papiery napisane dla porobienia przygotowań do wyborów, zostały zniszczone podczas ostatnich rozruchów. (Wolff's T. B.)

* **Madryt, 21 (9) grudnia.** Wybory do ayuntamientos zostały ukończone; o ile dotąd wiadomo, rezultat ich jest pomyślny dla stronnictwa monarchiczno-liberalnego. (Tamże.)

* **Madryt, 22 (10) grudnia.** Nuncjusz papieżki zakomunikował ojcu św. życzenie rządu tymczasowego, ażeby kara śmierci, na którą skazani zostali Ajani i Lucci, zamieniona była na inną karę. (Tamże.)

* O ile wnosić można z tego, co piszą pisma republikańskie wychodzące w Madrycie, nie bezzasadne były wiadomości podane niedawno przez *Constitutionnela* o wykryciu wielkiego spisku republikańskiego. Dziennik *Ingalter* użala się na to, że powołany został przez sąd, i powiada, że wolałby po tysiąc razy poprzedni rząd, pod którym wiedziano, czego się trzymać. W podobny sposób wyraża się pismo *Revolucion* z powodu rewizji dokonanej w domu jego redaktora głównego, p. Montero; pismo to powiada, że pomimo znanego usposobienia republikańskiego tego redaktora, policja za rządów poprzednich nie byłaby się nigdy poważyła naruszyć w ten sposób prawa o nietykalności mieszkania. Te właśnie oświadczenia dowodzą wyraźnie stopniowego zmniejszania się wpływu stronnictwa republikańskiego, i jeżeli rezultat wyborów municypalnych stwierdzi rzeczywiste zwycięstwo stronnictwa monarchiczno-liberalnego, w takim razie odosobnione usiłowania stron-

nictwa republikańskiego w celu wywołania powstania, nie będą w stanie przeszkodzić rządowi tymczasowemu wprowadzić w wykonanie jego program. (Nordd. A. Z.)

* **Nowy-Jork 10 grudnia (28 listopada).** Obiega pogłoska, że Hiszpanja i rzeczpospolite południowej Ameryki przyjęły propozycję Stanów Zjednoczonych co do załatwienia trudności przez komisję, która zbierze się w Washingtonie. Według innej pogłoski, powstańcy w Kuby zostali pobici. (Cor. Hav. Bul.)

* **Correspondencia z 19-go grudnia** powiada, że w dniu tym wybuchły w Toro rozruchy z okoliczności wyborów. Milicja obywatelska, będąc atakowaną, przywróciła porządek przy pomocy żandarmerji. Jeden człowiek poległ. *Correspondencia* mówi o bardzo rozgałęzionym spisku karlistowskim, lecz nie daje wiary temu, ażeby powstanie miało wybuchnąć pierwszych dni stycznia. Pismo to wynurza przekonanie, że przewodcy karlistowscy zamierzają czekać, ażeby walka pomiędzy rozmaitemi frakcjami liberalnymi stała się bardziej ożywioną; wówczas zatkną oni swój sztandar, jako nadzieję przywrócenia w kraju spokojności.

Austria i Ziemie słowiańskie.

* (Zdanie o madiarach). Dziennik N. *Pozor* pisze: „Obca Europie narodowość madiarów, nieliczność ich plemienia, ich położenie pośród obcych wielkich narodów, nie pozwalają im trzymać się nowej polityki europejskiej przejętej tolerancją i wolnością. Nadzwyczajne szczęście, które teraz ich spotkało nie oparte jest na żadnych wielkich powodach. Można je wyjaśnić tylko tem, że z losem madiarów złączyła swój los dynastia, okryta sławą i silna swemi tradycjami. Bez tej okoliczności która powstała w skutek dziwnych wypadków, naród madiarski nie miałby w Europie żadnego znaczenia. Chwali się on swoją prawnością, która się ukazała dopiero od dnia wczorajszego. Lecz nie ulega wątpliwości, że madiaryzm byłby najczystsza niedorzecznością, gdyby nie zostawał pod opieką znakomitej dynastji habsburskiej. Z tego wszystkiego jawnie wynika, że plemieniu madiarskiemu grozi tem większe niebezpieczeństwo, im bardziej będzie się ujawniała anomalia, w skutku której madiar nie może być prawdziwym obywatelem naszej monarchji, a zewnątrz niej, szczerem, niesamolubnym sąsiadem. Dla jego korzyści nie mogą być poświęcone wielkie interesa narodów”.

* (Znaczenie Dalmacji). N. *Pozor* w jednym ze swych ostatnich numerów odpowiada wiedeńskiej *Neue freie Presse*, której artykuł pod napisem „Odgłos z Dalmacji”, dziennik chorwacki nie wie jak uważać, czy jako „przejęty cynizmem, czy też ciemnotą?” *Neue freie Presse* powołuje się na historję, jeografję i opinię publiczną Dalmacji, usiłując dowiedzieć, że Dalmacja nie stanowi jednej całości z Chorwacją i Sławonią, i że lud w Dalmacji nie ma nic pokrewnego z ludem chorwackim. „Czego nie wiedzą uczeni N. fr. Presse”, — powiada dziennik chorwacki, — „i liczne uniwersytety niemieckie, to u nas wie każdy uczeń niższej szkoły wiedejskiej, a mianowicie, że Chorwacja poświęcając swą krew, uczyniła z Dalmacji kolebkę swego państwa, któreby utrzymało się dotychczas, gdyby go nie zaszczyciła unja z Węgrami. Właśnie od tego czasu zaczyna słabnąć panowanie Chorwacji w Dalmacji, albowiem chorwaci zmuszeni byli, w skutku „uczciwej” unji, przelewać swą krew bardziej dla obrony Węgier niż dla obrony Dalmacji”. Co do języka, N. *Pozor* powiada: „Chorwat i sławończyk łatwiej zrozumieją dalmatę, niżeli wiedeńczyk rozumie „feslauczyka lub Wiener-neustetera”. Mędrcy N. fr. Presse nie wiedzą, że w całej Dalmacji nie ma i 10,000 rodowitych włochoł, wszyscy zaś inni zamieszkali na wsiaach i w miastach, a mówiący to po włosku to po słowiańsku, pochodzą z czystej krwi słowiańskiej, która płynęła w żyłach Gunduliczów, Georgiewiczów, licznych pisarzy z Dubrownika (Raguzy) i Dalmacji, szczególnie pisarzy tego czasu, kiedy lew św. Marka usuwał się z brzegów dalmackich. Gdzież są włoscy pisarze z Dalmacji? Czyż bogata literatura słowiańska nie świadczy, że naród ten ciągle żył i od-dychał słowiańskim duchem?”

* (Węgry i żywioł słowiański). Gazeta chorwacka *Nowi Pozor* pisze: Dopóki państwo węgierskie nie stanie się całkiem madiarskiem, dopóty nie będzie ono mogło urzeczywistnić utudne marzenia madiara zakorzeniałego i oślepionego o potęgę plemienia madiarskiego. Postępy chorwatów na polu oświaty, rozwoju narodowego, bogactwa i siły, spowodowałyby trudności dla Węgier, jako państwa pozostającego w sprzeczności z ich zasadami. Niech tylko Dalmacja przyłączoną zostanie do Chorwacji, niech rozwinię się u chorwatów duch jedności i zgody, niech zwiększy się ich masa narodowa, niech roz-

szerzy się oświata i wraz z nią dobrobyt materialny, — a wnet obudzi się ruch narodowy, który, stosując się do wypadków mogących zajść na wschodzie, przytnie przedewszystkiem szerokie skrzydła madjarskie. Zbytecznem byłoby dowodzić, że rozwój ducha narodowego w Chorwacji byłby dla plemienia madjarskiego niekorzystnym dla tego także, że duch ten wywierałby wielki wpływ na plemiona pokrewne w samem sercu Węgier, przepełnionych żywiołem słowiańskim. Żadna wola, ani nasza, ani madjarska, nie może powstrzymać tego prądu naturalnego. Przeciw temu prądowi jest jeden tylko środek, zależący na wytrwałości siły moralnej i fizycznej. Madjarzy przeto zadowoleni są z tego, że pod tym względem, przy pomocy madjaronów (t. j. chorwatów, którzy przeszli na stronę madjarów), zdołali zatamować naszą dążność narodową i uwiązali Chorwację do świetnego rydwanu Węgier. Sami tylko madjaroni w trójjednym królestwie mogą dawać wiarę temu, że madjarzy chcą przyczynić się szczerze do przyłączenia Dalmacji do Chorwacji i do rozwoju naszej narodowości!”

* (Sprawy galicyjskie). Czytamy w *Słowie lwowskim*: „Nowy rok, podług zapewnień galicjan, przyniesie prawdopodobnie Galicji jaką niespodziankę. Korespondent krakowski pisze między innemi do *Dziennika Poznańskiego*, że hr. Beust jest mocno zadowolony z poparcia danego przez deputowanych galicyjskich podczas rozpraw w delegacjach, i że zamierza wywdziżyć się im na nowy rok, zapomocą szczególnej łaski, zależącej jakoby na tem, że nietylko uchwała większości sejmu lwowskiego zostanie zatwierdzoną w najważniejszych swych punktach, lecz że nadto namiestnikiem Galicji mianowany zostanie deputowany Grocholski, oraz, że deputowany Ziemiałkowski powołany zostanie na stanowisko ministra sprawiedliwości w miejsce Dra Herbsta, i że książę Konstanty Czartoryski mianowany będzie ministrem wychowania publicznego w miejsce p. Hasnera. Pogłoski te *Dziennik Poznański* otrzymał z Krakowa. Inne zaś gazety, jak np. *Neue freie Presse* i *Tagblatt*, nie wspominają nic o tych nominacjach; podług pierwszej z tych gazet, namiestnikiem Galicji ma zostać od nowego roku hr. Gołuchowski, podczas gdy druga powiada, że na stanowisko to powołany zostanie deputowany Krański. Co się tyczy tego ostatniego, sam nawet *Dziennik Lwowski* powiada, że jakkolwiek oświadczył się on na sejmie lwowskim za uchwałą większości, pomimo to trudno przypuszczać, ażeby powołany został na namiestnika Galicji, albowiem rząd austriacki potrzebuje świeżych sił, któreby mogły rozwinąć energję i działalność. — O ile prawdziwe są te wiadomości, i jak daleko zaszyły układy pomiędzy p. Beustem i deputowanymi galicyjskimi — o tem my, haliczanie ruscy, wiedzieć nie możemy; wszakoż jak służyliśmy, tak samo zawsze będziemy służyć, zapomocą naszej opozycji, przeciw żywiołowi polskiemu, jako jawne ostrzeżenie dla rządu austriackiego, który nie powinien zabierać blizkich stosunków z polakami galicyjskimi. Przyjacielskie z nimi stosunki, jak uczy historia, nie wyszły nikomu na dobre. — Czytelnia przy seminarjum ruskim we Lwowie, która istniała od czasów hr. Stadionu, i pierwsze urządzenie której zawdzięczać należy byłemu uczniowi tegoż seminarjum, panu Kowalskiemu, zubożoną została w tym roku nowymi wydawnictwami periodycznymi i będzie odpowiadać w zupełności wymaganiom czasu i potrzebom seminarjum, obfitować bowiem będzie w dzieła w duchu ruskiej narodowości i wiary. — W tym miesiącu odbędzie się posiedzenie wydziału „Młoty ruskiej”, pod prezydencją Dra Janowskiego. Na posiedzeniu tem mają być roztrząsane: sprawozdanie o stanie finansowym tej instytucji, przyszły program czasopisma *Uczonyj Sbornik*, i nareszcie sprawozdanie trzech członków o dziele konkursowem „Historji Rusi”, za które przeznacza się premium w wysokości 300 guldenów.” — Do tejże gazety piszą ze wsi Miłoszewic (w powiecie lwowskim): „Wies nasza potrzebuje rychłej budowy nowej cerkwi ruskiej, w miejsce tej, która spłonęła w r. 1863, skutkiem czego znaczna liczba mieszkańców tej wsi nie miała od owego czasu sposobności słuchania nabożeństwa. Z drugiej zaś strony gromada, doprowadzona do ubóstwa przez ten pożar, który zniszczył większą część wsi, nie jest w stanie wznieść świątynię zapomocą własnych środków; namiestnictwo przeto udzieliło pozwolenie na zbieranie w tym celu ofiar pieniężnych, które wynoszą dotąd 146 guldenów 66½ krajcarów; oprócz tego cesarz Ferdynand ofiarował na budowę tej świątyni 300 guldenów.

Prusy i Niemcy.

* (Składki hanowerczyków). *La Fr.* pisze pod datą 21-go grudnia: Powiadają, że hanowerczyki postanowili zebrać, za pomocą składek pomiędzy sobą, znaczne sumy na zaspokojenie potrzeb

swego króla znajdującego się na wygnaniu i pozbawionego funduszy z powodu zaskwestrowania jego majątku, i ofiarować królowi Jerzemu te sumy jako podatek dobrowolny, którego wymaga od nich wierność, jaką dochowali temu monarsze.

Francja.

* (Sytuacja polityczna). Pod tym tytułem *dziennik France* ogłasza pod d. 21 m. grudnia artykuł, w którym powiedziano między innemi: „Na zewnątrz, pomimo wszelkich usiłowań w celu oświecenia opinii publicznej co do sytuacji powszechnej, powstała we wszystkich umysłach, wyznać to należy, niejaka wątpliwość, we wszystkich zaś interesach, niejaka obawa, której niepodobna zaprzeczyć. Na wszystkie strony, monarchowie oświadczały uroczystości, ile razy nadarzyła się do tego sposobność, o swej chęci utrzymania pomiędzy wszystkimi mocarstwami pokoju, tak niezbędnego dla pomyślności i przyszłości Europy. Lecz opinia publiczna okazywała się zawsze tylko na wpół zadowoloną z tych oświadczeń uspakajających. Upatrywała ona w nich dobre chęci, lecz nie widziała w nich rozwiązania skutecznego. Pomimo to pokój trwał; jest to już coś, jest to nawet wiele, i powinszować należy mężom stanu, którzy przez swe wzajemne umiarkowanie i przez dyplomację zręczną, pracowali stale nad złagodzeniem kwestij drażliwych i nad utrzymaniem dobrych stosunków... Nie sądzimy, ażeby pokój potrzebował być bardziej i lepiej podtrzymywany, niż to miało miejsce do dziś dnia; lecz czyż nie należałoby życzyć, ażeby mógł on być dokładniej określonym. Mówimy tu jedynie ze stanowiska opinii publicznej i jej słuszných życzeń. Sądzimy, że uspokoi się ona zupełnie wówczas dopiero, gdy obaczy że rządy, zamiast nie szczędzenia sobie wzajemnych zapewnień przyjaźni i zamiast wyczerpywania się na uzbrojenia rujnujące, przystąpią stanowczo i jasno, — dla uregulowania ich, uświęcenia i skombinowania w interesie wszystkich respective narodów i w najwyższym interesie pokoju powszechnego, — do kwestij które wynikły, tak w prawie publicznym jak również w równowadze europejskiej, na skutek tylu faktów dokonanych od czasu wielkich kombinacji z roku 1815.”

* (Zarząd Algierji). *Paryż, 21 grudnia.* *Monitor* ogłosił dziś rano raport ministra wojny złożony cesarzowi dla potwierdzenia różnych propozycji generał-gubernatora Algierji, mających na celu rozszerzenie podstaw organizacji gminnej osady francuskiej w Afryce, i nadanie w duchu liberalnym większych atrybucji radom municypalnym. W liście swoim z d. 20 czerwca 1865 r. cesarz wyraził dwa następujące zdania: „Oswobodzić gminę pozwalając jej wybierać członków rad municypalnych. Oprócz tego pozwolić jej na swoje potrzeby, jak je będzie rozumiała, nakładać podatki i zaciągać pożyczki.” Dekret z d. 27 grudnia 1866 wprowadził już w wykonanie pierwszą część tego programu. Dekret przyłączony do raportu ministra wojny, urzeczywistni teraz drugą jego część. (*La Patr.*)

Włochy i Rzym.

* (Izba deputowanych). Włoska izba deputowanych ukończyła w niedzielę rozprawy ogólne nad projektem do prawa o reorganizacji administracji centralnej i prowincjonalnej; wszystkie wnioski skierowane przeciw temu projektowi, zostały odrzucone; taki los spotkał między innemi wniosek postawiony przez Ferrarego, w imieniu stronnictwa *permanente* i lewego krańca, ażeby izba odroczyła rozprawę nad projektem pomienionym; wniosek ten odrzucony został 200 głosami przeciw 123. (*Nordd. A. Z.*)

Tureja i ziemie słowiańskie.

* (Poddani greccy). *La Patr.* pisze: Obecnie w Konstantynopolu toczy się bardzo ważna, całkiem nowa sprawa. Ogólna liczba poddanych greckich, zamieszkałych w państwie otomańskim, wynosi 200.000 ludzi. Nieszczęśliwi ci ludzie zajmują się małym handlem lub przemysłem dla utrzymania swoich rodzin. Według traktatów, muszą oni albo opuścić Tureję i powrócić do Grecji, albo też zmienić narodowość i stać się poddanymi sułtana. Prawo Porty jest pod tym względem niewątpliwe. Z depesz z Konstantynopola z d. 18-go i 19-go grudnia okazuje się, że ci nieszczęśliwi podpisują wszędzie petycje do rządu ateńskiego, ażeby się pogodził z Portą i uniknął wojny, któraby liczne rodziny przywiodła do upadku.”

* (Zaprzeczenie). *La Fr.* pisze pod dniem 21 b. m.: „Pośpieszamy z zakomunikowaniem zaprzeczenia formalnego, wystosowanego przez dwie depesze z Wiednia przeciw wiadomości nadeszłej z Berlina, o danym jakoby przez Turcję rozkazie, ażeby Serbia i Rumunia wypędziły ze swoich terytoriów poddanych greckich, rezydujących tam. Rozkaz ten,

który zganiliśmy wczoraj, nie był wcale dany pomiędzy dwoma krajami hołdującym Porcie, i wiadomość o tem była całkiem bezzasadną.”

* (Postawa Rumunji). *La Fr.* donosi, że ma ze źródła ze wszech miar wiarogodnego wiadomość, iż wbrew pogłoskom co do postawy dwuznacznej Rumunji w sporze obecnym pomiędzy Turcją i Grecją, rząd księcia Karola zamierza przestrzegać postawę, jaką przepisują mu traktaty i jego położenie.

Portugalia.

* (Zmiana gabinetu). *Jornal do Comercio* donosi, że p. Castor Barto da Silva minister skarbu i spraw zagranicznych podał się do dymisji, i że obowiązki pełnić będą tymczasowo margrabia do Sa i p. Catheiros, minister robót publicznych. (*La Patr.*)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa.
dnia 12 (24) Grudnia.

Kalendarz

W piątek, 13 (25) grudnia, — Narodzenie Chrystusa Pana. — Słońce wsch. o godz. 8 min. 11; zach. o godz. 3 min 49.

W sobotę, 14 (26) grudnia, — św. Szczepana 1-go męcz. — Słońce wsch. o godz. 8 min. 11; zach. o godz. 3 min. 50.

W niedzielę, 15 (27) grudnia, — św. Jana Ewangelisty. — Słońce wsch. o godz. 8 min. 12; zach. o godz. 3 min. 51.

W poniedziałek, 16 (28) grudnia, — św. Młodzianów. — Słońce wsch. o godz. 8 min. 12; zach. o godz. 3 min. 52.

Wysokość wody na Wiśle stóp 3 cali —

Widowiska.

Dziś i jutro, z powodu wigilji i święta Bożego Narodzenia (n. s.) widowiska w ośmiu Teatrach, dane nie będą

TEATR WIELKI. — W sobotę, opera *Halka*. — W niedzielę, balet *Modnarki*.

TEATR ROZMAITOŚCI. — W sobotę, komedje *Fortepjan Berty* i *Motylna*. — W niedzielę, komedje *Pani Kasztelanowa*, *Okreżne*. — Wczoraj, we środę, dawano komedje *Morderca*, *Listy miłosne Larkinsa*; fraszkę sceniczną *Lekcja śpiewu*, było osób 300.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — W sobotę i niedzielę, *Koncert orkiestry* pod dyrekcją pp. Lewandowskiego i Kuhnego. — Zacznie się o godz. 4-ej. — Cena wejścia kop. 20.

W poniedziałek, dnia 16 (28) bież. mież., 6-ty i ostatni w pierwszej serii, *Koncert symfoniczny*, pod przewodnictwem p. Adama Müncheimera. — Program jego jest następujący: Uwertura do tragedji „Egmont”, Beethovena; Symfonia G-moll, Mozarta; Uwertura dramatyczna, A. Müncheimera; Larghetto z kwartetu op. 45, Spohra (chór smyczkowy); Romans z op. „Błyskawica”, Halewego, odśpiewa (na powszechnie żądanie) p. Cieślowski; Uwertura z op. „Oberon”, Webera. — Zacznie się o godzinie 8 wieczorem.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 z rana do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW I STAROŻYTNOŚCI p. Sniatki (na Podwalu w domu Dyżmańskich). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

TEATR PRZY ULICY HRABIEGO BERGA. — W sobotę, d. 14 (26) b. m., *Wielkie przedstawienie* zostającej pod protektorem Najjaśniejszej Królowej Wiktorji, oraz królewskiej familji, sławnej w świecie trupy *Japonczyków* z St. Petersburga, Paryża i Londynu, złożonej z 20 tu osób w narodowych kostiumach. — Otwarcie o godzinie 6-ej, a początek o godzinie 7-ej wieczorem.

ORFEUM (przy ulicy Miodowej w domu Lessera). — *Dziś i codziennie*, sztuki magiczne i obrazy optyczno-fizyczne p. Lessera. — Co trzeci dzień nowy program. — Początek o godzinie 7½ wieczorem.

W SALI KASYNA FRANCUSKIEGO (przy ulicy Ś-to-Krzyżkiej N. 1346). — *Dziś i codziennie*, *Teatr figur mechanicznych* przedstawiający: dramata, komedje, wodewile, baleta i t. p., pod dyrekcją p. Letard. — Cena miejsc: 1-e miejsce kop. 20, drugie kop. 15, trzecie kop. 10. — Początek o godzinie 8-ej wieczorem.

PRADO (zakład gastronomiczno-spacerowy za rogatkami Wolskimi, dawniej Ohma). — *Codziennie* jest otwarty.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE

UWIADOMIENIA.

N. D. 8196 Rada Zarządzająca Towarzystwa Drogi Żelaznej Fabryczno Łódzkiej.

Ma honor oznajmić, że kupony od Akcji Towarzystwa Drogi Żelaznej Fabryczno-Łódzkiej, płatne dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1868/9 r. wypłacane będą, stosownie do wyboru akcjonariuszów, począwszy od dnia 21 Grudnia (2 Stycznia) 1868/9 r. w Warszawie, w kasie Głównej Towarzystwa, przy ulicy Marszałkowskiej Nr. 1066 lit. P.

Albo złotem licząc półimperjał po rs. 5 kop. 15, albo papierami bankowymi kurs w w Kraju mającymi, podług dziennego kursu giełdy Warszawskiej.

Albo też weksłami, przez dom handlowy S. G. Bloch na zlecenie akcjonariusza: na Berlin, Paryż, Londyn, lub Amsterdam wystawionymi, licząc:

Za sto rubli srebrem 107 talarów Pruskich.

Za sto rubli srebrem 400 franków.

Za sto rubli srebrem 16 funtów czterlingów.

Za sto rubli srebrem 118 guldenów holenderskich.

w Berlinie, przez domy bankierskie: Jos. Jaques, oraz Feig et Pinkus.

w Amsterdamie, przez dom handlowy Lipmann Rosenthal et com.

(według kursów wyżej oznaczonych.)

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. 8257. Rejent Kancelarii Ziemiańskiej w Płocku.

Z przyczyny śmierci:

1. Jana Stefana Nieprzeckiego, właściciela dóbr Osiek z Płockiego.

2. Ludwika Sniechowskiego, wierzyciela dóbr Łaskowa z Lipnowskiego.

3. Karola Kałkowskiego, wierzyciela dóbr Mokry las, Wysocę Stara wieś, Chojny i Bartosze z Ostrołęckiego.

4. Bibiany Cickockiej, wierzycielki dóbr Konarzewo Święty z Przasnyskiego, toczy się postępowanie spadkowe, w d. 23 Czerwca (5 Lipca) 1869 r. ukończyć się mające, wyzwać przeto interesów, aby w dniu tym, do regulacji spadków, stanęli.

Płock d. 7 (19) Grudnia 1868 r.
Holtz.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 8201. Равское Уездное Управление.

Велѣдствіе предписанія Петроковскаго Губернскаго Правленія отъ 29 Ноября (11 Декабря) с. г. за N. 7219 объявляеть во всеобщее свѣдѣніе, что 3 (15) Января 1869 г. въ 10 часовъ утра, будутъ произведены въ Равскомъ Уездномъ Управленіи торги (in plus), посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на пролажу постоялаго двора съ принадлежащими оному строениями состоящихъ на земли пространствомъ 6,016 1/2 локтей квадратныхъ въ г. Равъ подъ N. 329 принадлежащей городской казѣ, начиная съ торговою суммы 3,700 р. с. 1/4 часть предложенной покупщикомъ на торгахъ суммы, будетъ уплачена въ 30 дней по утвержденіи торговъ въ счетъ коей приняты будутъ представленны въ торгахъ залогъ 1/4 же части, могутъ быть разсрочены на 6 лѣтъ съ процентами 5%.

Желающіе заѣмъ покупать сказанную недвижимостъ, обязаны представить лично въ вышеизначенномъ или прислать по почтѣ запечатанными на гербовой бумагѣ 15 коп. достоинства по ниже указанной формѣ четко, ясно и безъ подчистокъ съ надписью въ Равское Уездное Управление объявленіе на покупку постоялаго двора въ Равъ къ каждому объявленію должна быть приложена квитанція казеннаго или городского казначейства на внесенный залогъ въ суммѣ 740 р. с., наличными деньгами или же другими билетами и листами, которые дозволяются принимать въ залогъ.

Торговныя условія могутъ быть пересмотрѣваемы въ Уездномъ Управленіи въ служебное время за исключеніемъ торжественныхъ и праздничныхъ дней.

Объявленія представляемыя по истеченіи вышеозначеннаго числа и часа не будутъ приняты, наличны же не по указанной ниже формѣ будутъ приняты не действительными.

Форма объявленія.

Велѣдствіе опубликованія Равскаго Уезднаго Управленія отъ . . . N. . . симъ объявляемъ купить постоялый домъ въ г. Равъ принадлежащій въ Равской городской казѣ подъ N. 329 въ г. Равъ за

сумму р. с. (прописью прописать цифрами) принимая на себя всѣ условія заключающіяся въ утвержденнхъ властью торговыхъ кондичіяхъ.

При чемъ прилагаю квитанцію касу N. на внесенный залогъ въ суммѣ 740 р. с., которую въ случаѣ не утвержденія за мною покупки самъ получу, (или же прошу о высылкѣ ко мнѣ въ NN. чрезъ почтовую станцію NN.

Постоянное жительство въ NN. въ близи почтовой станціи N.

Писано мною въ NN. числа N. мѣсяца 186 г.

Подписать четко имя и фамилію.

W skutek reskryptu Rządu Gubernjalnego Petrokowskiego z dnia 29 Listopada (11 Grudnia) r. b. Nr. 7219, podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 3 (15) Stycznia 1869 roku o godzinie 10 z rana, odbywać się będzie w biurze Powiatu Rawskiego, licytacja in plus przez opiewczone deklaracje na spieszalą austerję z zabudowaniami, na placu powierzchni 3016 1/2 łokci kwadr. mającym, wystawionych pod Nr. 329 w mieście Rawie do Kasy Ekonomicznej tegoż miasta należących, od sumy rs. 3,700, suma z licytacji osiągnięta będzie zaspokojoną w 1/4 części zaraz z wadium do licytacji stawionego 3/4, zaś części rozłożone być może na lat 6 z procentem 5%.

Każdy przeto mający chęć nabycia tej nieruchomości, obowiązany jest złożyć osobiście w terminie wyżej oznaczonym lub odesłać pocztą pod adresem: „Zarządowi Powiatu Rawskiego deklarację opiewczoną podług wzoru poniżej zamieszczonego na papierze stemplowym cenny kop. 15, wyraźnie bezskrobań, przekreślą i poprawek napisaną, z domieszczeniem na niej adresu: do Naczelnika Powiatu Rawskiego, deklaracja na nabycie oberży miejskiej w Rawie, do deklaracji dołączony być winien kwit Kasy Skarbowej lub miejskiej na złożone wadium w ilości rs. 740 gotówką lub w innych papierach publicznych na kaucję przyjmowanych.

Warunki licytacyjne w Zarządzie Powiatowym przejrzane być mogą w godzinach służbowych z wyłączeniem dni uroczystych i świątecznych.

Deklaracja po upływie terminu oznaczonego składana lub nadsyłana przyjęta nie będzie, nie napisana zaś podług wzoru wskazanego, za nieważną uważana będzie.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Zarządu Powiatu Rawskiego z dnia N. deklaruję niniejszym nabyć na własność oberżę należącą do Kasy Ekonomicznej miasta Rawy pod Nr. 329 położoną pod warunkami przez władzę potwierdzoną za sumę rsr. (wypisać wyraźnie literami).

Kwit Kasy NN. na złożone wadium w kwocie rs. 740 (w gotówkę lub papierach wypisać jakich) dołączam, które w razie nieutrzymania się sam odbiorę (lub też odesłać proszę pod adresem NN. przez stację pocztową NN. najbliższą stacji pocztowej NN.

Pisalem w N. dnia N. miesiąca N.

roku N.

Podpisać wyraźnie imię i nazwisko.

G. Rawa, 6 (18) Декабря 1868 года.

Помощникъ, Видулинскій.

N. D. 8197. Окружное Артиллерійское Управление.

Варшавское Окружное Артиллерійское Управление въ непродолжительное время, можетъ встретить надобность въ заготовленіи до 113 пудъ шерстяныхъ нитокъ, по 18 нитокъ въ пачкѣ, длиною 2 арш. 2 верш. вѣсомъ 2 1/4 золотника, достаточно крепкихъ. Для составленія необходимаго по этому заготовленію сообщения, Управление приглашаетъ лицъ, могущихъ принять на себя поставку означенныхъ нитокъ, доставить заявить; въ теченіе какого именно времени можетъ быть поставлено все количество то есть до 114 пудъ означенныхъ нитокъ и по какой цѣнѣ. Образецъ требуемыхъ нитокъ, можно видѣть въ Управленіи отъ 9 утра до 3 часовъ по полудни ежедневно.

G. Варшава, 7 Декабря 1868 года.

Правитель дѣлъ, Полковникъ,

Сомовъ.

Старшій Адъютантъ, Полковникъ,

Федоренко.

N. D. 8302. Pisarz Trybunału Cywilnego

Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Stosownie do art. 632 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Aleksandra Lesińskiego obywatela, w Warszawie pod N. 643 zamieszkałego i zamieszkanie prawne do tegoż interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Kokeli, obrońcy przy Radzie Stanu w Warszawie pod Nr. 647/8 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 6,750, z procentem od dnia 12 (24) Czerwca 1864 roku i kosztów od Jana Flatt obywatela, właściciela dóbr ziemskich Żaków, z przyległościami: Ża-

jac, Kulki i Huta Żakowska w Okręgu Siennickim, Powiecie Stanisławowskim, Gubernji Warszawskiej położonych, tamże zamieszkałego, protokółem Michała Wacława Markiewicza, Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 3 (15) i 4 (16) Listopada 1865 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszono go wywłaszczenia zajęte i zaareztowane zostały:

DOBRA ZIEMSKIE

Żaków, z przyległościami: Żajac, Kulki i Huta Żakowska, w Okręgu Siennickim, Powiecie Stanisławowskim, Gubernji Warszawskiej, w gminie Nowodwór, w parafji Siennickiej, pod jurisdycją Sądu Pokoju Okręgu Siennickiego w Mińsku położone, prawem własności doegzekwowanego dłużnika Jana Flatt należące i w tegoż posiadaniu stojące, poszukiwaną wierzytelnością hipoteczną obciążone, przybliżonej rozległości około włók 54, (z których włócznie obdarowani Najwyższym Ukazem około włók 9 zajmują) zawierające. Lasu około włók 13.

Na gruncie dóbr powyższych są następujące zabudowania:

Wieś Żaków.

1. Dwór z drzewa gontami kryty, trzy kominy murowane mający.

2. Zabudowanie z drzewa gontami kryte, chlewy w sobie mieszczące.

3. Dom z drzewa gontami kryty, z dwoma kominami murowanymi.

4. Szopa z bali słomą kryta.

5. Stajnia z bali gontami kryta.

6. Wozownia z bali gontami kryta.

7. Stodoła z bali słomą kryta, w której jest urządzone młocarnia z fabryki Ewansa, a do niej manez z słupków bez przykrycia.

8. Brug na ośmiu słupach drewnianych, gontami kryty.

9. Stodoła z bali częścią gontem kryta, a częścią trzciną kryta, w której jest młocarnia z fabryki Zakrzewskiego, a przy stodole tej jest przybudowane zabudowanie gontami kryte, mieszczące w sobie manez.

10. Holendernia słomą kryta, z bali postawiona.

11. Piwnica murowana dranicami kryta.

12. Spichrz z bali gontami kryty.

13. Park w ziemi bez przykrycia.

14. Studni balami cembrowanych z żurawiami, kubłami okutymi, dwie.

15. Dzwonek na słupku drewnianym.

16. Ogród owocowy i warzywny sztachetami ogrodzony, w którym jest drzewek owocowych około sztuk 120, dzikich około 80, topoli włoskich drzewka świeżo zasadzone, sadzawka zarybiona i inspekta z czterech skrzyń złożone.

17. Brama wjazdowa z drzewa.

18. Sadzawka na dziedzińcu nie zarybiona.

19. Chałupa z bali gontami kryta, z kominem murowanym.

20. Chlewek z desek słomą kryty.

21. Piwnica czyli park w ziemi gontami kryty.

22. Chałupa z drzewa gontami kryta, z kominem murowanym.

23. Owczarnia z bali w słupy murowane gontami kryta.

24. Chlewek gontami kryty, a raczej deskami.

25. Dom z drzewa gontami kryty, o jednym kominie murowanym.

26. Chlewek z drzewa słomą kryty.

27. Zabudowanie bez dachu, które ma być własnością Srała Ejsensfisz miejscowego pachciarza.

28. Kuźnia z bali gontami kryta, o jednym kominie murowanym.

29. Karczma z drzewa gontami kryta, komin murowany mająca, a przy tej jest przybudowany zajazd z bali w słupy gontami kryty.

Folwark Huta Żakowska.

30. Dom z drzewa gontami kryty, komin murowany mający.

31. Chlewek z drzewa słomą kryty.

32. Piwnica czyli park słomą kryty.

33. Zabudowanie z okraglaków nie dokończonych.

34. Chałupa z okraglaków dranicami kryta, z kominem sztagowym.

35. Chałupa z drzewa dranicami kryta, z jednym kominem z lempacy.

36. Chałupa z drzewa dranicami kryta, z kominem sztagowym.

37. Stodoła z bali dranicami i słomą kryta.

38. Stodoła z okraglaków bez dachu.

39. Stodoła z okraglaków na podmurowaniu z cegły słomą kryta.

40. Chałupa z drzewa słomą kryta.

41. Cegielnia, składająca się z pieca z cegły murowanego gontami kryta.

42. Studnia balami cembrowana z żurawiem i kubłem.

W bliskości cegielni pod lasem znajduje się smolarnia, składająca się z domku drewnianego, chlewka i pieca glinianego, lecz te są czasowe stanowią własność smolarza.

Młyn i osada Kulki.

43. Staw, na którym istnieje kępa drzewa mi obrosła, staw ten jest zarybiony.

44. Młyn wodny gontami kryty, o jednym kominie murowanym.

45. Chlewek z bali słomą kryty.

46. Stodoła z bali.

47. Ogród warzywny chrustem obгородzony.

48. Dom z bali gontami kryty, o jednym kominie murowanym.

49. Chlewek z drzewa słomą kryty.

50. Stodoła słomą kryta.

51. Obórka z drzewa słomą kryta.

52. Studnia cembrowana balami z żurawiem i kubłem.

Przyległość Żajac.

Na przyległości tej żądanych obecnie zabudowań nie ma.

Włócznie w liczbę 18 w tych dobrach osiadli od czasu Najwyższego Ukazu żadnych powinności do adworu nie pełnią, a przeto zabudowania ich w skład niniejszego zajęcia nie weszły.

W dobrach Żaków z przyległościami znajdował się w chwili zajęcia inwentarz żywy i młoty, po szczególne w akcie zajęcia opisany i wyszczególniony.

Z propinacji we wsi Żaków Jan Beker, płaci rocznie rs. 180, ma do tego dodane ogrodu prętów 200.

W karczmie w osadzie Kulki, Antoni Dudek v. Dutkiewicz płaci rocznie rs. 120, nadto dzierżawi od dziedzica 1/2 włóki gruntu, z którego opłaca rocznie rs. 80.

Z młyna w Kulkach Jan Młoduchowski, płaci rocznie rs. 330, ma do tego dodane cztery morgi ogrodu.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaareztowanych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedawcy dyrygującego Józefa Kokelęgo, obrońcy przy Radzie Stanu, w Warszawie pod Nr. 647/8 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarii Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Walentemu Szczesny, Wójtowi gminy Nowodwór we wsi Nowodworze Okręgu Siennickim, Gubernji Warszawskiej położonej, urzędującemu, do której dobra Żaków, z przyległościami należą, na ręce Franciszka Szyszka Pisarza Gminnego.

2. Janowi Koziowskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Siennickiego w mieście Mińsku Okręgu Siennickim, Gubernji Warszawskiej urzędującemu, na ręce własne.

Obudow dnia 16 (28) Listopada 1865 r.

Wnieiono do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr Żaków, z przyległościami w Okręgu Siennickim położonych, w dniu 7 (19) Grudnia 1865 roku, a w dniu 18 (30) Grudnia 1865 r. do księgi zaareztowań w Kancelarii Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało; następnie zajęcie to wniesione powtórnie do księgi wieczystej zajętych dóbr Żaków w dniu 9 (21) Lutego 1866 roku, zaś w dniu dzisiejszym również powtórnie do księgi zaareztowań w Kancelarii Trybunału tutejszego wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, d. 15 (27) Kwietnia 1866 r.

Sprzedawcą dyrygować będzie Józef Kokeli, obrońca przy Radzie Stanu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, .. 22 Lutego (6 Marca) 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali usępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, dnia 22 Lutego (6 Marca) 1866 roku.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach: 15 (27) Kwietnia, 29 Kwietnia (11 Maja) i 13 (25) Maja 1866 r., trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr ziemskich Żaków z przyległościami: Żajac, Kulki i Huta Żakowska, w Okręgu Siennickim, Powiecie Stanisławowskim, Gubernji Warszawskiej położonych. Trybunał tutejszy wyrokiem daty 13 (25) Maja 1866 r., wyznaczył termin do przygotowania przysądzenia wyżej rzeczonych dóbr na dzień 13 (25) Czerwca 1866 r. godzinę 10 z rana, które się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Wydziale I, w domu pod Nr. 549.

Licytacja w terminie przygotowanego przysądzenia, zacznie się od sumy rs. 7,000, zaś w terminie ostatecznego przysądzenia od 1/3 części szacunku taksa biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 23 Maja (4 Czerwca) 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po rozszadzeniu w terminie powyższym sporów, przez wywłaszczonego Jana Flatt czynionych, odbyte zostało przygotowanie przysądzenia dóbr Żaków z przyległościami i dobra te wyrokiem Trybunału Cywilnego tutejszego z dnia 13 (25) Czerwca 1866 roku przygotowawczo przysądzone zostały Józefu

fowi Kokeli, Obrońcy przy Radzie Stanu popierającemu subhastację, za sumę rs. 7.000. Termin zaś do ostatecznego przysądzenia oznaczony został na dzień 26 Lipca (7 Sierpnia) 1866 r. godzinie 10 z rana, w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I, w domu pod Nr. 549.

Licytacja w terminie ostatecznego przysądzenia zaczęła się od sumy $\frac{2}{3}$ szacunku dóbr, taksa biegłych wykazała się mającego.

Warszawa d. 24 Czerwca (6 Lipca) 1866 r.

Rada Dworu, Zgórski.

Termin powyższy nie został jednak odbyty, z powodu toczących się sporów, po rozsadzeniu których, wyrokami Sądu Apelacyjnego, oraz Rządzącego Senatu, nowy termin do ostatecznego przysądzenia wyrokiem ilacyjnym Trybunału z dnia 13 (25) Listopada r. 6, na dzień 8 (20) Grudnia 1867 roku godzinie 10 z rana, w miejscu posiedzeń Trybunału oznaczonym został, w którym sprzedaż rozpocznie się od $\frac{2}{3}$ części szacunku taksa biegłych wykazanego, to jest od sumy rs. 27,271.

Warszawa d. 16 (23) Listopada 1867 r.

Rada Dworu, Zgórski.

Termin powyższy nie został jednak odbyty, z powodu umowy między wywłaszczonym dłużnikiem, a popierającymi sprzedaż, w dniu 7 (19) Grudnia 1867 r. zawartej, mocą której tenże dłużnik, zobowiązał się poszukiwaniu sumy z procentem i kosztami postępowania subhastacyjnego uścić w dniu 1 Maja 1868 roku, gdyby zaś zobowiązaniu temu zadość nie uczynił, natenczas popierających sprzedaż władni uczynił, do żądania wyznaczenia nowego terminu na dzień 12 (24) Czerwca 1868 roku i rozpoczęcia licytacji od sumy rs. 22,500. W skutek tego Trybunał Cywilny wyrokiem ilacyjnym z dnia 22 Kwietnia (4 Maja) 1868 roku, nowy termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 12 (24) Czerwca 1868 roku godzinie 10 z rana wyznaczył, które się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Warszawskiego Wydziału I, pod Nr. 549 w Warszawie.

Licytacja zaś w terminie tym, zaczęła się od sumy rub. sr. 22,500. Vadium wynosi rs. 5,000.

Warszawa d. 25 Kwiet. (7 Maja) 1868 r.

Pisarz Trybunału,

Rada Dworu, Zgórski.

Termin powyższy nie został znowu odbyty, z powodu toczących się między popierającymi sprzedaż, a wywłaszczonym dłużnikiem układów o prolongatę sumy żądanej, pod warunkiem, że jeżeli umowa ta do dnia 5 (17) Lipca r. b. nie dojdzie do skutku, to popierający mają prawo żądać od Trybunału wyznaczenia terminu do ostatecznego przysądzenia. W skutek tego Trybunał Cywilny Warszawski wyrokiem ilacyjnym z dnia 5 (17) Lipca 1868 roku, nowy termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 23 Sierpnia (4 Września) 1868 r. godzinie 10 z rana wyznaczył, które odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Warszawskiego Wydziału I, pod Nr. 549 w Warszawie.

Licytacja zaś w terminie tym rozpocznie się od sumy rs. 22,500. Vadium wynosi rs. 5,000.

Warszawa dnia 18 (30) Lipca 1868 roku.

w z. Podpisarz Trybunału,

Juljan Świerczewski.

W terminie powyższym dobra Żaków z przyległościami, zaliczył Juljan Czajkowski Patron dla Mikołaja Flatt, za sumę rs. 24,005. Gdy zaś nowonabywca, według świadectwa Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 15 (27) Października 1868 roku warunkom licytacyjnym zadość nie uczynił, przeto w myśl art. 737 i nast. K. P. S., na żądanie Elżbiety z Mędrzyckich, po Pawle Nowosadku pozostałej wdowy, w Warszawie pod Nrem 127 zamieszkałej, tudzież Justyny z Nowosadków i Nikodema małżonków Wojde, w Warszawie pod Nrem 1587 zamieszkałych, a zamieszkanie prawne u Józefa Kokelego, Obrońcy przy b. Radzie Stanu, w Warszawie pod Nrem 647/8 przy ulicy Przejazd zamieszkałego, obrane mających, popieraną jest licytacja dóbr Żaków z przyległościami, na koszt i risico nowonabywcy Mikołaja Flatt.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, odbędzie się na audjencji publicznej w Trybunale Cywilnym, w Warszawie pod Nrem 549 posiedzenia swe odbywającym, w dniu 11 (23) Listopada 1868 roku o godzinie 10 z rana w Wydziale I. Relicytacja dyrygować będzie Józef Kokeli Obrońca przy b. Radzie Stanu.

Warszawa d. 22 Paźdz. (3 Listop.) 1868 r.

Pisarz Trybunału,

Rada Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym odbyła została 1-a publikacja zbioru warunków i objaśnień relicytacji dóbr Żaków, a Trybunał wyrokiem w tymże dniu zapadłym, termin do 2 ej publikacji zbioru warunków i zarazem przygotowawczego przysądzenia dóbr Żaków z przyległościami, wyznaczył na dzień 28 Listopada (10 Grudnia) 1868 roku godzinie 10 z rana, które się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w domu pod Nr. 549.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zaczęła się od sumy rs. 7,000, zaś w terminie ostatecznego przysądzenia od sumy rs. 22,500.

Warszawa, d. 15 (27) Listopada 1868 r.

Pisarz Trybunału.

Rada Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym odbyła została 2-ga publikacja zbioru objaśnień i warunków relicytacji dóbr Żaków, wraz z przygotowawczym przysądzeniem tychże dóbr, które wyrokiem Trybunału tegoż dnia zapadłym, przygotowawczo przysądzone zostały Józefowi Kokelemu, Obrońcy przy b. Radzie Stanu, popierającemu relicytację, za sumę rs. 7,000. Termin zaś do ostatecznego przysądzenia oznaczony został tymże wyrokiem na dzień 27 Grudnia (8 Stycznia) 1868/9 roku godzinie 10-tą z rana, w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w domu pod Nr. 549.

Licytacja w terminie ostatecznego przysądzenia, zaczęła się od sumy rs. 22,500. Vadium wynosi rs. 1,500. O bliższych warunkach relicytacji dowiedzieć się można w Kancelarii Pisarza Trybunału, tudzież u Obrońcy relicytacji popierającego.

Warszawa dnia 2 (14) Grudnia 1868 r.

Pisarz Trybunału,

Rada Dworu, Zgórski.

N. D. 8245. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Abrahama Bornsztejn, zarządającego nieruchomością Nr. 2929/30 w Warszawie tamże zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego, u Stanisława Rotwand, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 2,587 kop. 30 z procentem od dnia 3 (15) Marca 1867 r. liczącym się i kosztami od Józefa Biro, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2570 położonej, tamże zamieszkałego, protokółem Antoniego Tymeckiego, Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 15 (27) Maja 1867 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaarrestowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Rybaki pod Nr. 2570 na gruncie czynszowym, z którego opłaca się czynszu rs. 10 kop. 20, w Cykule policyjnym i administracyjnym II, pod jurysdykcją Sądu Pokoju Wydziału I, położoną, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Józefa Biro, należąca i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hipoteczną obciążoną, ogólnie przestrzeni około łokci kw. 2572 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Parkan z drzewa z bramą i furtką.
2. Oficyna masiv murowana o parterze i pierwszym piętrze pod pół dachem, dachówką holenderką krytym, o dwóch kominach murowanych.
3. Przybudowanie masiv murowane parterowe pod pół dachem blachą krytym, o jednym kominie murowanym.
4. Oficyna masiv murowana o parterze i pierwszym piętrze, pod pół dachem blachą żelazną krytym, jednym kominie.
5. Przy powyższej ścianie w wysokości pierwszego piętra zawieszona jest przystawka na żelaznych winklach, blachą kryta.
6. Parkan z drzewa z bramą.
7. Spichlerz drewniany o parterze, pierwszym piętrze i poddaszu, blachą żelazną kryty.
8. Drwalnia z drzewa pod pół dachem z blachy.
9. Smietnik z desek.
10. Kloaka z drzewa blachą żelazną kryta.
11. Szopa z desek parterowa, blachą żelazną kryta.
12. Studnia balami z drzewa cembrowana z pompą i korbą żelazną.
13. Budka z desek blachą kryta, o jednym kominie blaszanym.
14. Przy rynsztokach i w podwórzu, znajduje się bryk z kamienia polnego około łokci kwadrat. 170.

W nieruchomości tej oprócz egzekwowanego dłużnika Józefa Biro, jest czterech lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zawzięcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyższej zajętej i zaarrestowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zawzięcia u sprzedawcy dyrygującego Stanisława Rotwand, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nrem 1779 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarii Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. J.W. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Juliana Sliżowskiego, urzędnika tegoż Magistratu.
2. Michałowi Rzeszotarskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału I, w Warszawie, pod Nr. 1767 urzędującemu, na ręce własne.

Obudom d. 25 Maja (6 Czerwca) 1867 r.

Wnieiono do księgi wieczystej powyższą zajętą nieruchomość w Warszawie d. 31 Maja (12 Czerwca) 1867 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaarrestowanej w Kancelarii Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nrem 549 o godzinie 10-iej z rana, dnia 4 (16) Sierpnia 1867 r.

Sprzedawcą dyrygować będzie Stanisław Rotwand, Patron przy Trybunale tutejszym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 13 (25) Czerwca 1867 r.

R. D. Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa dnia 13 (25) Czerwca 1867 r.

R. D. Zgórski.

Następnie po odbyciu w dniach 4 (16) Sierpnia, 18 (30) Sierpnia i 1 (13) Września 1867 roku, trzech ogłoszeń zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2570 położonej, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w tym ostatnim terminie wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczowej nieruchomości, na dzień 28 Września (10 Października) 1867 r. godzinie 10 z rana, w miejscu posiedzeń pod Nr. 549 w Wydziale I oznaczył.

Licytacja w terminie tym rozpocznie się od sumy rs. 6,000, przez popierającego sprzedaż w warunkach licytacyjnych postąpiej, w terminie zaś ostatecznej sprzedaży od $\frac{2}{3}$ części szacunku, jaki taksa biegłych wykrytym zostanie.

Warszawa dnia 4 (16) Września 1867 r.

w zast. Podpisarz Trybunału,

Juljan Świerczewski.

W terminie powyżej oznaczonym, odbytem zostało przygotowawcze przysądzenie nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2570 położonej i takowa przygotowawczo Stanisławowi Rotwand Patronowi, za sumę rs. 6,000 przysądzoną została, a zarazem termin do jej ostatecznego przysądzenia na dzień 16 (28) Listopada 1867 r., w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale I-ym godzinie 10-tą z rana oznaczony.

Licytacja w terminie tym rozpocznie się od $\frac{2}{3}$ części szacunku, jaki taksa biegłych wykrytym zostanie.

Warszawa d. 2 (14) Października 1867 r.

Rada Dworu, Zgórski.

Termin powyżej oznaczony dla zaszytych sporów nie odbył się, po rozsadzeniu których, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem dnia 6 (18) Lutego 1868 roku z ilacji wydanym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2570 położonej, na dzień 19 (31) Marca 1868 r. godzinie 10 z rana, w miejscu swych posiedzeń pod Nr. 549 w Wydziale I oznaczył.

Licytacja w tym terminie rozpocznie się od sumy rs. 7,067 kop. $\frac{4}{2}$, jako $\frac{2}{3}$ części szacunku taksa biegłych wykrytego.

Warszawa dnia 7 (19) Lutego 1868 r.

Rada Dworu, Zgórski.

W terminie ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 2570 w Warszawie położonej, w dniu 19 (31) Marca 1868 roku w Trybunale Cywilnym w Warszawie odbyłym, otrzymał przysądzenie stanowcze teje nieruchomości Stanisław Rotwand Patron za sumę rs. 7,070; następnie tenże Stanisław Rotwand Patron przez deklarację przed Pisarzem Trybunału dnia 6 (18) Czerwca 1868 roku złożoną oznajmił, iż powyższą nieruchomość nabył i zaliczył na rzecz i osobę Stanisława Glückssohn w Warszawie pod Nr. 1065c zamieszkałego, który będąc obecnym teje deklaracji, warunkom licytacyjnym zadość uczynić zobowiązał się. Ponieważ zaś nowonabywca Stanisław Glückssohn pomimo doręczonego na dniu 2 (14) Października 1868 r. przez Antoniego Kulikiewicza Wódnego wezwania, warunkom licytacyjnym zadość nie uczynił, jak o tem protokół urzędowy dnia 7 (19) Października 1868 roku przed Adamem Dziedzickim Rejentem, zastępującym słabego wówczas Aleksandra Dziewulskiego Rejenta sporządzony, jak niemniej świadectwo przez Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie dnia 13 (25) Listopada 1868 r. wydane przekonywa, przeto Maciej Honigman kupiec w Warszawie pod Nr. 452 zamieszkały, jako opiekun główny nieletnich Natalii-Teresy-Marji i Marji-Anny Melanji po 3 imion mających, rodzeństwa Honigman w małżeństwie z niegdy Melanji z Kwiatkowski Honigman spłodzonych dzieci, wierzytelność hipoteczną sumy rs. 2,100 w dziale IV, pod Nr. 9 wykazu hipotecznego nieruchomości Nr. 2570 w Warszawie ubezpieczonej z procentem uprzywilejowanym przypadającej, do odebrania tej wierzytelności uchwałę rady familijnej w Sądzie Pokoju Wydziału I, w Warszawie na dniu 22 Kwietnia (4 Maja) 1868 r. zapadłą i do zbioru dokumentów księgi wieczystej nieruchomości Nr. 2570 w Warszawie pod liczbą 60a złożoną upoważnił, w myśl art. 737, 738, 739 i następnych, K. P. S., przez Juliana Czajkowskiego, Patrona Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr.

549a zamieszkałego, u którego zamieszkanie prawne sobie obiera, działając, donosi i ogłasza, że:

Nieruchomość Nr. 2570 przy ulicy Rybaki w Warszawie położona, sprzedana będzie na koszt i risico Stanisława Glückssohn kupca i obywatela w Warszawie pod Nr. 1065 zamieszkałego.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków powtórnej sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydz. I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w dniu 3 (15) Stycznia 1869 r. o godz. 10 rano.

Licytacja w tym terminie rozpocznie się od sumy rs. 7,067 k. $\frac{4}{2}$, jako $\frac{2}{3}$ części szacunku taksa biegłych wykrytego.

Warszawa d. 10 (22) Grudnia 1868 r.

Juljan Czajkowski, Patron.

N. D. 8295. Magistrat Miasta.

Warszawy.

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 19 (31) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja głośna in plus, na jednoroczne od d. 1 (13) Stycznia 1869 r., do tegoż dnia i miesiaca 1870 r. wydzierżawienie 3 zabudowań, jakie dotąd zajmowane były na pomieszczenia poboru rogatkowego, a mianowicie:

1. po za rogatką Czerniakowską od rs. 40.
2. po za rogatką Marymontską od rs. 20.
3. po za rogatką St. Petersburgską od rs. 35.

Mający przeto zamiar ubiegania się o powyższe dzierżawy, zechcą się zgłosić w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, wraz z kwitem kasy głównej ekonomicznej na złożone vadium:

ad 1-o rsr. 5.

ad 2-o rsr. 2.

ad 3-o rsr. 3.

i na koszt ogłoszenia po rsr. 5 od każdej, które nieutrzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą, zaś utrzymującemu się przy dzierżawie zatrzymane zostaną w depozycie teje kasy aż do ekspiracji kontraktu na bezpieczeństwo dotrzymania we wszystkich szczegółach warunków pomienionych dzierżaw.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzania w wydziale administracyjnym każdodziennie, wyjąwszy dni świąteczne.

Warszawa d. 10 (22) Grudnia 1868 r.

p. o. Prezydenta,

Generalnego Sztabu,

Generał Major Witkowski.

Naczelnik Kancelarii Zdzitowiecki.

(N. D. 8235)

Podpisany Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 1773 zamieszkały, na rzecz Marji z Pruskich i jej męża Apolinarego Kempalskiego obywatela, w Anielinie Okręgu Brzezińskim zamieszkałych działających, ogłasza, że na podstawie dwóch wyroków:

Jednego w d. 3 (15) Grudnia 1864 r. nakazującego sprzedaż.

Drugiego w dniu 2 (14) Października 1865 roku zatwierdzającego opinie względem niemożności działu w naturze i takse, obu z powództwa rzeczonych Kempalskich, przeciw Kazimierzowi Pruskiemu obywatelowi, imieniem własnym i jako ojcu, a razem głównemu opiekunowi na rzecz nieletnich: Kazimierza, Wandy, Bolesława i Stefana, czworga dzieci swych czyniącemu w Zeligoszczy, tudzież Janowi Benkowskiemu obywatelowi, jako przydanemu opiekunowi praw powyższych nieletnich pilnującemu w Kłuku, nakoniec pełnomocnikowi Władysławowi Pruskiemu obywatelowi w Dobierzewie, wszystkiemu w Okręgu Brzezińskim mieszkającym, przez Nikodema Bogusławskiego, Adwokata w Warszawie pod Nr. 1771 zamieszkałego broniącego, pozwany w Trybunale Cywilnym wydziału II, w Warszawie, ocnie zapadłych, wystawiają się na publiczną w drodze działów sprzedaż dobrą ziemską:

DOBIESZKÓW,

z przyległościami w Okręgu Brzezińskim położone, prawem własności do powódki i pozwanych niepodzielnie należące, rozległości wlok 36, mórg 26, miary nowopolskiej mające i składające się: z dworu, oficyny, przy nim piwnicy, gorzelnii murowanej, stodół o dwóch klepkach, wozowni i stajni, obory z owczarnią, spichrzą w węgłej, drugiej stodół i trzecie, stodół małej, chlewów ogrodu warzywnego pospół z owocowym, czworaków dla służby, siedmiu dwojaków, z których 6 przeszło na włościan, karczmy, rybołówstwa i koryści z młewa w młynie, czego wszystkiego szczegółowy opis znajduje w relacji i takse biegłych pod d. 2 (14) Sierpnia 1865 r. sądowo dopełnionej.

Sprzedaż odbywać się będzie w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549, przed delegowanym Józefem Sztandynierem Sędzią, za popieraniem podpisanego, u którego w mieszkaniu lub w kancelarii Pisarza Trybunału wydziału II, można poznać wiadomość.

Zbiór objaśnień i warunków, ogłoszony został w dniu 4 (16) Marca 1866 r., termin zaś do przygotowawczego przysądzenia, oznaczony jest na d. 15 (27) Kwietnia 1866 r. godzinie 9, rano.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 35,942 czyli złp. 239,618 gr. 10 w gotówkę, jako wartości oszacowaniem wykazanej.

Józef Chrościński.

Po odbyciu przygotowawczego przysądzenia i nie odwołaniu z braku licytantów, termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 12 (24) Maja r. b. oznaczono, Trybunał wyrokiem dnia 16 (28) Maja r. b. zapadłym, nowy termin do stanowej sprzedaży dóbr Dobieszków od zniżonego szacunku rs. 27,000 na d. 1 (13) Czerwca 1866 r. godzinie 5 z południa przeznaczył, o czym chce kupna mających zawiadomiam.

Józef Chrościński, Mecen.

W dniu 1 (13) Czerwca 1866 r. rzezonę dobra zaliczył Patron Kłockiewicz na rzecz Władysława Pruskiego, który warunków sprzedaży nie dopełnił, stosownie więc do artykułu 737, 738 i 739 Kod. Post. Sądowego na żądanie Konstancji z Chrobotowiczów Królewskiej, wdowy w Warszawie pod Nr. 749 zamieszkałej, zamieszkanie zaś prawne do tego interesu u Jana Niemirowskiego, Patrona w Warszawie pod Nr. 498 zamieszkałego, obrane mającej, wierzycieli sumy rs. 750 z procentem, powtórna sprzedaż tychże dóbr w drodze relicytacji za popieraniem podpisanego Patrona na niebezpieczeństwo Władysława Pruskiego, obywatela we wsi Dobieszkowie Okręgu Brzezińskiego zamieszkałego nastąpi.

Pierwsza publikacja warunków sprzedaży odbędzie się w dniu 1 (13) Sierpnia 1866 r. o godzinie 10 z rana, w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale II pod Nr. 549.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 27,000.

Warunki przejrzyć można u podpisanego Patrona relicytacji popierającego w Warszawie pod Nr. 498 zamieszkałego, oraz u Podpisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziale II-go.

Warszawa, d. 30 Czerw. (12 Lipca) 1866 r.
Jan Niemirowski, Patron.

Z powodu jednak nie popierania powyższej relicytacji przez Patrona Niemirowskiego, przeto na żądanie Władysława Wardęskiego, właściciela dóbr Dalikowa i tamże w Dalikowie Okręgu Łęczyckim zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Konstantego Borzewskiego, Patrona w Warszawie pod Nr. 492 obrane mającego, wierzycieli sumy rs. 1,200 z procentem, powtórna sprzedaż tychże dóbr w drodze relicytacji za popieraniem podpisanego Patrona na niebezpieczeństwo Władysława Pruskiego obywatela we wsi Dobieszkowie, Okręgu Brzezińskiego zamieszkałego nastąpi.

Pierwsza publikacja warunków sprzedaży odbędzie się w dniu 9 (21) Września r. b. 1866 o godzinie 10 z rana w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale II, pod Nr. 549.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 27,000.

Warunki przejrzyć można u podpisanego Patrona relicytacji popierającego w Warszawie pod Nr. 492 zamieszkałego, oraz u Podpisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziale II.

Warszawa d. 9 (21) Sierpnia 1866 r.

Konstanty Borzewski.

Z powodu jednak nie popierania powyższej relicytacji na żądanie Leopolda Łęckiego Rzecznikowi Rady Stanu w Warszawie pod Nr. 473b, zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Teodora Łęckiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mającego, wierzycieli hipotecznego sumy rs. 9,000 z procentem na zasadzie świadectwa przez W. Mieczysławskiego, Podpisarza Trybunału Cywilnego Guberni Warszawskiej w Warszawie Wydziale II, daty 29 Sierpnia (10 Września) 1866 r. wydanego, powtórna sprzedaż tychże dóbr Dobieszków w drodze relicytacji za popieraniem podpisanego Adwokata, którego zamieszkanie powyżej wskazane zostało, na niebezpieczeństwo Władysława Pruskiego obywatela, we wsi Dobieszkowie Okręgu Brzezińskiego zamieszkałego nastąpi.

Pierwsza publikacja warunków sprzedaży odbędzie się w dniu 9 (21) Października 1866 roku o godzinie 10 rano w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Guberni Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale II.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 27,000.

Warunki przejrzyć można u podpisanego Adwokata relicytacji popierającego w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, oraz u Podpisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziale II, pod Nr. 549.

Warszawa d. 17 (29) Września 1866 r.

Teodor Łęcki, Adwokat.

Po odbyciu w dniu 19 (31) Października 1866 r. pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków dodatkowych sprzedaży w drodze relicytacji dóbr ziemskich Dobieszków, z przyległościami w Okręgu Brzezińskim położonych, Trybunał wyrokiem daty 19 (31) Października 1866 r. zapadłym, wyznaczył termin do drugiej publikacji warunków, a zarazem przygotowawczego przysądzenia rzeczonych dóbr Dobieszków na dzień 3 (15) Listopada 1866 r. godzinie 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale II, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 27,000.

Warszawa d. 21 Paźdz. (2 Listop.) 1867 r.

Teodor Łęcki, Adwokat.

Z powodu wszakże zaniechania i powyższej relicytacji, gdy Władysław Pruski dotąd jeszcze warunkom licytacyjnym zadość nie uczynił, jak o tem świadectwo W-go Juliana Świerczewskiego, Podpisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 24 Marca (5 Kwietnia) r. b. przekonywa, tenże Trybunał wyrokiem daty 31 (12) t. m. i r. głównych powodów małżonków Kępańskich, do popierania relicytacji dóbr Dobieszkowa, w miejscu Leopolda Łęckiego upoważnił, od pierwotnych obwieszczeń w myśl art. 739 K. P. S. zaczynać.

Pierwsza zatem publikacja warunków sprzedaży, nastąpi dnia 19 (31) Maja r. b. o godzinie 10 rano w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale II pod Nr. 549.

Licytacja na rzecz Władysława Pruskiego zacznie się od sumy rs. 27,000.

Warunki są do przejrzenia każdego czasu u rzezonego Podpisarza Trybunału Wydziale II pod Nr. 549 i u podpisanego Patrona relicytacji popierającego, pod Nr. 495 w Warszawie mieszkającego, u którego także powodowie małżonkowie Kępańscy, zamieszkanie prawne do tego interesu sobie obrali.

Warszawa d. 21 Kwietnia (3 Maja) 1867 r.

Hipolit Glazer, Patron.

W terminie powyższym Trybunał wyrokiem w d. 19 (31) Maja r. b. zapadłym, powyższą relicytację zniósł, przeto na żądanie Władysława Wardęskiego obywatela, w dobrach Dalikowie pod jurysdykcją Sądu Pokoju Okręgu Łęczyckiego zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Konstantego Borzewskiego, Patrona w Warszawie pod Nr. 554 lit. A, zamieszkałego, obrane mającego, wierzycieli hipotecznego sumy rs. 1,200 z procentem na zasadzie świadectwa Podpisarza Trybunału W. Świerczewskiego w dniu 26 Września (8 Października) 1867 r. wydanego, powtórna sprzedaż tychże dóbr Dobieszkowa w drodze relicytacji za popieraniem podpisanego Patrona, którego zamieszkanie powyżej wskazane zostało, na niebezpieczeństwo Władysława Pruskiego obywatela, we wsi Dobieszkowie pod jurysdykcją Sądu Pokoju Okręgu Brzezińskiego zamieszkałego nastąpi.

Pierwsza publikacja warunków sprzedaży odbędzie się w d. 30 Października (11 Listopada) 1867 r. o godzinie 10 z rana, w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Guberni Warszawskiej pod Nr. 549 w Wydziale II.

Warunki przejrzyć można u podpisanego Patrona relicytacji popierającego w Warszawie pod Nr. 554A, zamieszkałego, oraz u Podpisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale II.

Konstanty Borzewski.

Po odbyciu w powyższym terminie pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków dóbr Dobieszkowa, Trybunał wyrokiem w tymże dniu zapadłym, termin do drugiego ogłoszenia warunków a zarazem przygotowawczego przysądzenia na d. 18 (25) Listopada 1867 r. godzinie 10 z rana oznaczył.

Termin powyższy odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale II.

Konstanty Borzewski.

W terminie powyższym Trybunał wyrokiem w dniu 13 (25) Listopada 1867 r. dobra Dobieszków z przyległościami, przygotowawczo Konstantemu Borzowskiemu za sumę rub. sr. 20,000 przysądził i termin do ostatecznej sprzedaży rzeczonych dóbr na dzień 27 Grudnia (8 Stycznia) 1867 r. godzinie 10 z rana oznaczył.

Termin powyższy odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale II.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 20,000.

Konstanty Borzewski.

Termin powyższy spadł, przeto na illację Władysława Wardęskiego jak wyżej zamieszkałego, oraz Augusta Jaroszewskiego studenta szkoły głównej Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 2766 lit. D. oraz Heleny Jaroszewskiej panny nieletniej, usamowolnionej w asystencji i za upoważnieniem kuratora swego Michała Jaroszewskiego Senatora w Warszawie pod Nr. 448j9 zamieszkałego, wszystkich jak wyżej zamieszkałych, a zamieszkanie prawne u Konstantego Borzewskiego, Patrona w Warszawie pod Nr. 554A zamieszkałego, obrane mających wierzycieli hipotecznego dóbr Dobieszkowa; Trybunał wyrokiem w d. 16 (25) Stycznia 1868 roku zapadłym, termin do ostatecznego przysądzenia dóbr powyższych na d. 29 Stycznia (10 Lutego) 1868 r. godzinie 10 z rana oznaczył.

Termin powyższy odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale II.

Konstanty Borzewski.

I powyższy termin spadł, przeto na illację jak wyżej Trybunał wyrokiem w d. 24 Kwietnia (6 Maja) 1868 r. zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia dóbr Dobieszkowa na d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1868 r. godzinie 10 z rana oznaczył.

Termin powyższy odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr.

549 w Wydziale II.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 20,000.

Vadium rs. 2,000.

Konstanty Borzewski.

Z powodu jednak niepopierania powyższej relicytacji przez Adwokata Konstantego Borzewskiego, przeto na żądanie Jana Szostkowskiego Obróńcy Sądowego w m. Łodzi pod jurysdykcją Sądu Pokoju w Łodzi zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Izidora Karśnickiego Patrona Trybunału w Warszawie pod Nr. 1765 zamieszkałego, obrane mającego, wierzycieli sumy rs. 3,000 z procentem, na zasadzie świadectwa Podpisarza Trybunału W. Świerczewskiego w d. 1 (13) Listopada 1868 r. wydanego, powtórna sprzedaż tychże dóbr w drodze relicytacji za popieraniem podpisanego Patrona na niebezpieczeństwo Władysława Pruskiego obywatela we wsi Dobieszkowie Okręgu Brzezińskiego zamieszkałego nastąpi.

Pierwsza publikacja warunków sprzedaży odbędzie się w d. 9 (21) Grudnia 1868 r. o godzinie 10 z rana w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale II, pod Nr. 549.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 20,000, warunki przejrzyć można u podpisanego Patrona relicytacji popierającego w Warszawie pod Nr. 1765 zamieszkałego, oraz u Podpisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale II-im.

Warszawa dnia 15 (27) Listopada 1868 r.

Izydor Karśnicki, Patron.

Po odbyciu w powyższym terminie pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków dóbr Dobieszkowa Trybunał wyrokiem w tymże dniu zapadłym, termin do drugiego ogłoszenia warunków, a zarazem do przygotowawczego przysądzenia na dzień 24 Grudnia (5 Stycznia) 1868 r. godzinie 10 z rana oznaczył.

Termin powyższy odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale II.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 20,000.

Izydor Karśnicki, Patron.

N. D. 8241. Podpisany Mecen. Obróńca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie przy ulicy Erywańskiej Nr. 7 zamieszkały, stosownie do art. 960 i 972 K. P. C. czynię wiadomo:

Że na popieranie i żądanie Marii z Epstejnów Lange, Leoncjusza Lange małżonki, wyrokiem Trybunału Cywilnego Warszawskiego z dnia 14 (26) Marca 1868 r. nakazany został dział majątku, pomiędzy wszystkimi spadkobiercami niegdy Hermana Epstejna, jako to: Eleonorą Epstejną wdową, Mieczysławem i Leonem braćmi Epstejnami, oraz nieletnimi dziećmi Mikołaja Epstejna: Jadwigą Anielą dwóch imion, Heleną-Marią dwóch imion Wacławem-Kazimierzem dwóch imion Epstejnami nad którymi sprawuje opiekę główną ich matka Bronisława Włodzimira z Frankowskich Epstejnowa obywatelka w Warszawie Nr. 1260A, zamieszkała, zaś przydanym opiekunem jest Leon Epstejn Administrator fabryk cukrowych Konstancja i Leonów, w Warszawie Nr. 415A, zamieszkały.

Tymże wyrokiem rozporządzoną została sprzedaż sądowa, przez publiczną licytacją, dóbr i nieruchomości spadkowych.

Po sporządzeniu taksy i zatwierdzeniu jej przez Trybunał, między innymi nieruchomościami spadkowymi, wystywią się na sprzedaż:

DOM I POSESJA

w Warszawie na Solcu pod Nr. 2913 lit. B. położona w cyrkule IX. policyjnym, w parafii S-iej Trójcy.

Possesja ta na gruncie czynszowym, z którego opłaca się do Magistratu miasta Warszawy czynsz po rs. 5 kop. 70.

Front zabudowań jest od ulicy Solec, z prawej strony i tyłu rozciąga się przestrzeń należąca do młyna parowego, z lewej posesja Nr. 2914.

Zabudowania składają się z domu frontowego masiw murowanego, o parterze z mieszkaniami na poddaszu: oficyny, domu dla ogrodnika i innych pomniejszych budowli; we środku ogród z drzewami owocowymi i krzewami.

Grunt, czyli plac pod całą posesją wynosi lokki kw. 44,413

Blizsze wiadomości, znajdują się w zbiorze objaśnień i warunków licytacyjnych, które są do przejrzenia w kancelarii Pisarza Trybunału Cywilnego Warszawskiego Wydziale IV. w miejscu posiedzeń, w oficynie Pałacu Rządowego Krasiniskich zwanego Nr. 549 i u podpisanego Obróńcy, którego zamieszkanie wyżej wskazane.

Licytacja odbywa się, przed delegowanym Sędzią W. Alexym Brzezińskim.

Pierwsza publikacja, zbioru objaśnień i warunków odbędzie się przed tymże Sędzią delegowanym dnia 11 (23) Października 1868 r.

Termin zaś do przygotowawczego przysądzenia, wyznaczony na dzień 28 Listopada (10 Grudnia) 1868 r. godzinie 10 z rana w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego Warszawskiego przed wzmiankowanym wyżej Sędzią delegowanym.

Licytacja zacznie się, od szacunku taksa biegłych wynalezionej, rs. 14,894 kop. 75, w gotówkę.

Wincenty Majewski,

Obr. przy W. R. S. D.

Po odbyciu terminu przygotowawczego przysądzenia, termin do ostatecznego przysądzenia na dzień drugi czternasty 2 (14) Stycznia 1869 r. godzinie 4 1/2 z południa w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego Warszawskiego w Warszawie przy placu Krasiniskich zwanym Nr. 549 przed W. Sędzią delegowanym, wyznaczony został.

W. Majewski.

N. D. 8242. Podpisany Mecen. Obróńca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie przy ulicy Erywańskiej Nr. 7 zamieszkały, stosownie do art. 960, 972 K. P. C. czynię wiadomo:

Że na popieranie i żądanie Marii z Epstejnów Lange, Leoncjusza Lange małżonki, wyrokiem Trybunału Cywilnego Warszawskiego z dnia 14 (26) Marca 1868 r. nakazany został dział majątku, pomiędzy wszystkimi spadkobiercami niegdy Hermana Epstejna, jako to:

Eleonorą Epstejną wdową, Mieczysławem i Leonem braćmi Epstejnami, oraz nieletnimi dziećmi Mikołaja Epstejna: Jadwigą Anielą dwóch imion, Heleną-Marią dwóch imion, Wacławem-Kazimierzem dwóch imion Epstejnami, nad którymi sprawuje opiekę główną ich matka Bronisława Włodzimira z Frankowskich Epstejnowa, obywatelka w Warszawie Nr. 1260A, zamieszkała, zaś przydanym opiekunem jest Leon Epstejn administrator fabryk cukrowych Konstancja i Leonów, w Warszawie Nr. 415A, zamieszkały.

Tymże wyrokiem rozporządzoną została sprzedaż sądowa, przez publiczną licytacją dóbr i nieruchomości spadkowych.

Po sporządzeniu taksy i zatwierdzeniu jej przez Trybunał, między innymi nieruchomościami spadkowymi, wysyła się na sprzedaż:

P L A C

w Warszawie przy ulicy Jerozolimskiej Nr. 1582^E

położony, w cyrkule IV. policyjnym, w parafii zwanej Koszyki, na gruncie czynszowym, z którego do kasy Magistratu miasta Warszawy, opłaca się rocznie po rsr. 1 kop. 69. Plac ten bez żadnych zabudowań, frontem graniczy z aleją Jerozolimską, z prawej strony z placem pustym Nr. 1582^E z lewej z posesją zabudowaną Nr. 1582^E od tyłu zaś dotyka gruntów ornych do folwarku S-to Krzyżskiego należących. Plac wynosi długości od frontu lokki 53, szerokości 95, czyli powierzchnię lokki kwadratowych 5,035.

Blizsze wiadomości, znajdują się w zbiorze objaśnień i warunków licytacyjnych, które są do przejrzenia w Kancelarii Pisarza Trybunału Cywilnego Warszawskiego Wydziale IV w miejscu posiedzeń w oficynie pałacu rządowego Krasiniskich zwanego Nr. 549 i u podpisanego Obróńcy, którego zamieszkanie wyżej wskazane.

Licytacja odbywa się przed delegowanym Sędzią W. Alexym Brzezińskim.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków, odbędzie się przed tymże Sędzią delegowanym dnia 11 (23) Października 1868 r.

Termin zaś do przygotowawczego przysądzenia wyznaczony na dzień 28 Listopada (10 Grudnia) 1868 r. godzinie 10 z rana w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego Warszawskiego przed wzmiankowanym wyżej Sędzią delegowanym.

Licytacja zacznie się od szacunku taksa biegłych wynalezionej rsr. 2,987 kop. 20 w gotówkę.

Wincenty Majewski,

Obr. przy Warsz. Rz. Sen. Dep.

Po odbyciu terminu przygotowawczego przysądzenia, termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 2 (14) Stycznia 1869 r. godzinie 4 1/2 z południa, w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego Warszawskiego, w Warszawie przy placu Krasiniskich zwanym pod Nr. 549 przed W. Sędzią delegowanym, wyznaczony został.

W. Majewski.

N. D. 3298. Komornik przy Trybunale Cywilnym w Warszawie.

Podaje do publicznej wiadomości: że jako prawnie zajęte ruchomości, w drodze egzekucji sądowej, przez publiczne licytacje sprzedane będą w Warszawie na targach publicznych, a mianowicie:

1. Na S-werynowie: w d. 16 (28) Grudnia r. b. o godz. 2 z południa, zegarek złoty z łańcuszkiem takimże (który w d. 12 (24), 14 (26) i 15 (27) b. m. i r. w Kancelarii mojej w domu N. 280, w godzinach od 1 do 5 z południa, na widok publiczny wystawiony będzie) oraz pianino palisandrowe, różne meble, toalety, lustra, dywany, zegary, lornetka, salopa lisami podbita, serwetka strzyżona, rondle, kocioł, wanna, miednica, różna garderoba damska, obrazy i portrety i t. p.

2. Przy Ticheń-krzyżach: w d. 17 (29) Grudnia r. b. o godz. 10 z rana, mówka pismowcowa, koltierz tunakowy, dywan strzyżony, poduszka krzyżowej roboty, noże, łyżki widel.

ce platerowane, dywanik, derka, łózko i kłęcznik machoniowe.

3. W tymże dniu i na tymże placu, o godz. 12 w południe, różne meble, lampy, zegar, lustro, obrazy sztychowane, walizy, dywany, samowar, sukno na stół, naczynia stołowe, port-sigar i t. p.

4. W d. 19 (31) Grudnia r. b. o godz. 1 z południa, (w skutek upoważnienia Trybunału Cywilnego w Warszawie z d. 7 (19) Grudnia r. b. Nr. 14143 w domu pod N. 1065a w Warszawie przy ulicy Marszałkowskiej: meble różne, lampy, lichtarze, landszafty, samowar, naczynia stołowe i kuchenne, kapelusze, biust gipsowy, przyciski, postumenci i t. p.

Warszawa d. 10 (22) Grudnia 1868 r.
Napoleon Mierkowski, Komornik.

N. D. 8221. Podpisany Komornik podaje do powszechnej wiadomości, iż prawnie zajęte dochody nieruchomości Nr. 330 w Warszawie przy ulicy Rynek Nowego miasta położonej, na rok jeden poczynając od dnia 1 Kwietnia n. s. 1869 r. do tegoż dnia i miesiąca 1870 r. przez publiczną licytację wydzierżawione będą.

Termin do odbycia tej licytacji na gruncie wspomnianej nieruchomości przed sobą samym na dzień 2 (14) Stycznia 1869 r. godzinę 10 z rana oznaczam.

Licytacja będzie się zaczynać od sumy rs. 500.

Warunki licytacyjne mogą być przejrane w mojej kancelarii w Warszawie przy ulicy 5-to Jerskiej pod Numerem 1776a. utrzymywanej.

Warszawa d. 29 Paźd. (10 Listop.) 1868 r.
A. Tymecki, Komornik.

N. D. 8260. Wiadomo czynię, że w dniu 16 (28) Grudnia r. b. o godzinie 11 z rana w rynku Starego-miasta, bilard palisandrowy i 6 stołów lakierowanych, a w dniu 19 (31) Grudnia r. b. o godzinie 10 na targu pod Lwem przy ulicy Chłodnej, meble jesionowe, sosnowe, zegarek ścienny i skrzypce, o godzinie zaś 12 w południe na targu Grzybów w Warszawie, meble jesionowe, sosnowe, zegar w szafce, lustro toaletowe i garderoba damska, oraz tegoż dnia 19 (31) Grudnia r. b. na targu za Żelazną bramą w Warszawie o godzinie 2 po południu, pierścionki złote i kolczyki srebrne rantami wysadzane, niemniej dewizkę złotą łańcuszkowej roboty, czyli łańcuszek damski, jako prawnie zajęte ruchomości, przez publiczną licytację sprzedane będą z tem nadmienieniem, że kolczyki i pierścionki w dniu 16 (28), 17 (29) i 18 (30) Grudnia r. b. w Kancelarii podpisanego Komornika pod Nr. 551 zamieszkałego, w godzinach po południowych przejrane być mogą.

M. Rzewnicki, Komornik.

N. D. 8288. W dniach 17 (29) Grudnia r. b. o godzinie 10 z rana w rynku Starego-miasta, w tymże dniu o godzinie 12 w południe na targu Muranów, 18 (30) Grudnia r. b. o godzinie 9 z rana na targu Grzybów, meble machoniowe, jesionowe, dywanik, lustro, szpilka złota, oraz w tymże dniu 18 (30) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe na targu głównym w Błoniu, owce, pszenica, żyto, siano, jałowizna, wszystko prawnie zajęte, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Pawłowski Komornik.

N. D. 8289. Po sądowym wзысканию zajęte rzeczy a imięmno: asenowal i izi. krasnago dęwa mebel. lęsonoi dworcy, wozu, kołyska i t. p. w g. Warshaw na ulicy Czerniakowskiej w dom pod № 3039/40, 16 (28) Decembra 1868 r. w 10 godzin ułra budut' prodany posredstvom pублических торговъ.

Karowski Суд. Приставъ.

Wiadomo czynię, iż prawnie zajęte objekta jako to: meble machoniowe, jesionowe, drzewo budowlane, wozu, powóz i t. p. w Warszawie przy ulicy Czerniakowskiej, na gruncie domu 3039/40 w d. 16 (28) Grudnia r. b. o godzinie 10 z rana, przez publiczną licytację sprzedane będą.

Karowski, Komornik.

N. D. 8170. W dniu 16 (28) Grudnia 1868 roku i w dniach następnych poczynając od godz. 10 z rana na gruncie folwarku Gąsin, odległego od Stacji Pruszków Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej verst 2 niezawodnie sprzedawane będą przez publiczną licytację: konie foralskie, woły robocze, krowy, inwentarz martwy do uprawy ziemi potrzebny, różne meble jesionowe, sosnowe i t. p. objekta.

Wichrowski, Komornik Apel.

N. D. 8237. Wiadomo się czyni, iż prawnie w drodze egzekucji Sądowej zajęte ruchomości, w mieście Warszawie przez publiczną licytację sprzedane będą, a mianowicie:

W dniu 18 (30) Grudnia r. b. o godz. 12 w południe na targu przy ulicy Leszno i Ogrodowej. W dniu 19 (31) t. m. i r. na placu S-go Aleksandra, różne meble, fortepiany, miedź, garderoba męska, bryczki i t. p. w tymże dniu o godz. 1 z rana na Gieldzie w Banku Polskim dwa dowody Komisji Centralnej Likwidacyjnej na złp 2,471 i 2,058 wydane.

Antoni Markowski Kom. przy S. A.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

N. D. 6845. Судъ Исправительной Полиціи въ Бѣлѣ.

Приглашаетъ симъ Людовика Добровольскаго бывшаго табачнаго стражника, въ Матушинъ родиннаго, лѣтъ отъ роду около 45, по мѣсто пробыванію неизвѣстнаго, въ теченіи 30 дней въ здѣшній Судъ явиться, иначе мѣры законныя предпріимы будутъ.

Г. Бѣла, 9 (21) Октября. 1868 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Валешинскій.

Zapozywa niniejszem Ludwika Dobrowolskiego b. strażnika tabacznego, lat około 45 liczącego, w Matuszynie urodzonego, obecnie z pobytu niewiadomego, aby się w Sądzie tutajszym w ciągu dni 30 stawił, a to pod rygorem prawa.

Biała d. 9 (21) Października 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Walezyński.

N. D. 7092. Судъ Исправительной Полиціи въ Люблинѣ.

Имѣетъ честь просить всѣ Власти наблюдаяція надъ порядкомъ, дабы обратили тщательное вниманіе и распорядили розыскъ касательно Райзли Зингеръ, лѣтъ отъ роду 55 имѣющей, жены шифовальщика изъ г. Люблина, которая Судебными приговорами за подстрѣканіе въ краѣ подвержена наказанію, избѣгая арестованія не извѣстно гдѣ изъ Люблина бѣжала, — дабы въ случаѣ поимки ея не замедлили отставить ее Суду Исправительной Полиціи, для надлежащаго по закону постановленія.

Г. Люблинъ, 15 (27) Октября 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Рупрехтъ.

N. D. 6882. Судъ Исправительной Полиціи въ Г. Брестъ-Кувлевскомъ.

Предлагаетъ всѣмъ властямъ какъ военнымъ такъ гражданскимъ, возвратитъ свое вниманіе на Антонину Имбирекую именующуюся, Марфою Усовою жительствою гор. Гостынина того же уѣзда, Варшавской Губерніи скрывающуюся передъ наказаніемъ, и въ случаѣ ея поимки здѣшнему или ближайшему Суду доставить. Приметы Антонины Имбирекой: лѣтъ отъ роду 28, роста умѣреннаго, лица продолговатаго, носа и ротъ умѣренныхъ, глаза черные, волосы черные, особа примѣтовъ не имѣетъ.

Г. Брестъ, 15 (27) Октября 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Советникъ,
Тринишевскій.

DONIESIENIA PRYWATNE.

N. D. 8287

KALENDARZ ILLUSTROWANY na rok 1869,

wydany staraniem

JAWORSKIEGO

wyszedł z druku.

Pragnący na prowincji mieć ten piękny kalendarz, przesłać raczą pod adresem: do Kantoru Księgarskiego i Ekspedycji Pism Perjodycznych Zygmunta Szleifstejna, ulica Święto-Krzyżka, vis a vis Włodzimierskiej, Nr. 13, rsr. 1 kop. 20 (kopiejkę można markami pocztowymi, a będą sobie mieli przesłane odwrotną pocztą franco.

N. D. 8236.

ENCYKLOPEDIA POWSZECHNA,

składająca się z 28 tomów, ta sama, która wychodziła przez 10 lat, została obecnie **zniżoną** na krótki tylko czas, a to z rsr. 89 kop. 25 z przesyłką, na rs. 35. Pragnący na prowincji posiadać to niezbędne dzieło, przesłać raczą pod adresem: do Kantoru Księgarskiego i Ekspedycji Pism Perjodycznych Zygmunta Szleifstejna, ulica Święto-Krzyżka, vis a vis Włodzimierskiej, Nr. 13, rsr. 35, a będą sobie mieli przesłane już **franko**.

N. D. 8140.

RUSKIE TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ OD OGNI W PETERSBURGU, z Kapitałem Zakładowym Rsr. 2,500,000.

Przyjmuje ubezpieczenia wszelkiego rodzaju ruchomości domowych, towarów, ruchomości i zapasów fabrycznych i gospodarskich, przeciw stratom od ognia, pod **bardzo korzystnymi warunkami**.

Regulowanie strat i wypłata należności odbywa się na zasadach **sprawiedliwych**, z wszelką możliwą szybkością.

Dla ubezpieczenia się w Towarzystwie Ruskiem, pozwolenie Rządowej Instytucji asekuracyjnej, stosownie do postanowienia Komitetu Urządzającego z dnia 6 (18) Września r. b. nie jest więcej wymagane.

Generalny Agent,
NIKOLAJ ROTWAND.

Biuro przy ulicy Elektoralnej w domu W. Feldhusen pod Nr. 4,
(dawniej 745 6 obok gmachu Bankowego. 2—16601

N. D. 8208.

KORZYSTNE

od Ognia

Rent dożywotnych, oraz

UBEZPIECZENIA

sum posagowych

Kapitałów pośmiertnych

z kombinacjami w kraju naszym dotychczas nieznanemi,

w Cesarsko-Królewskim uprzywilejowanem

TRJESTENSKO-WENECKIE TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ

ASSICURAZIONI GENERALI,

założone w roku 1831, zostające pod kontrolą właściwych Rządów, ze wszystkich podobnych zakładów najbardziej rozpowszechnionem na kontynencie Europejskim.

Fundusz gwarancyjny Towarzystwa w większej części na nieruchomościach ulokowany, wynosi podług bilansu w Listopadzie 1868 r. ogłoszonego, blisko

28 milionów Guldenów Austryjacką Monetą,

a mianowicie: Kapitału zakładowego **4,200,000**
Kapitału rezerwowego **1,284,000**
Funduszu rezerwowego na pokrycie bieżących ubezpieczeń **13,394,020**
Rocznego dochodu ze składek i procentów **8,528,159**
Kapitał w roku 1867 ubezpieczony od ognia, gradu i transportu wynosi **764,370,332**.

Suma przez Towarzystwo po koniec 1867 r. wypłacona tytułem wynagrodzeń wynosi, stosownie do corocznie ogłaszanych wykazów szczegółowych, przeszło **guld. aust. monetą 67,356,411. 47**.

Obniżenie składek przy ubezpieczeniach kapitałów pośmiertnych wynosi w roku bieżącym **78 1/4 %**.

Przy assekuracji **od ognia**, może każdy żądający ubezpieczenia prawem dozwolonego, dający rękojmię porządku i oględności **na wyjątkowo korzystne warunki** z wszelką pewnością liczyć.

Na wypadek strat, Towarzystwo zachowuje wzorowe postępowanie, tak w obliczeniu należności, jako też spiesznem jej płaceniu; nie było zatem w Królestwie wypadku, **ażby ktokolwiek z poszkodowanych narażonym został na sądowe, a nawet polubowne spory**.

Ustawy obowiązujące zaspokajają zupełnie interes ubezpieczonych, albowiem według zasadniczych podstaw tego Towarzystwa, niema ewentualności, któraby przyprowadzić mogła do materialnej niemożności uiszczenia się z obowiązków.

Bliższe informacje udziela akredytowany Reprezentant Towarzystwa, Oberinspektor,
JULJUSZ K. OSTROWSKI.

Biuro Centralne dla Królestwa Polskiego, przeniesione zostało z ulicy Mazowieckiej **na Senatorską, pod Nr. 471c.**, plac obok Resursy Kupieckiej.

Warszawa, w Grudniu 1868 r.

1—18825

N. D. 8235.

CENY ZNIŻONE.

Na skutek otrzymanej wiadomości z fabryki Newskiej w Petersburgu, ceny **Świec Stearynowych Newskich**, w składzie moim **zniżone** i odtąd na **na kop. 26**, dla osób biorących na raz jeden 4 pudy ustanowione zostały.

PP. handlujący biorący znaczniejsze partje, mogą na **wyjątkowo korzystne warunki** liczyć.

BERNARD DEKLER,
Skład Świec Stearynowych Newskich,
w Warszawie, ulica Graniczna Nr. 14 (nowy).

1—18951